

Fair Play

www.urheilutoimittajat.fi

Urheilutoimittajain liiton jäsenlehti 2/2024

1947 Mikko Hietanen ja
Lassi Parkkinen

1948 Heikki Hasu

1949 Viljo Heino

1950 Heikki Hasu

1951 Veikko Karvonen

1952 Veikko Hakulinen

1953 Veikko Hakulinen

1954 Veikko Hakulinen

1955 Voitto Hellsten

1956 Antti Hyvärinen

1957 Olavi Vuorisalo

1958 Vilho Ylönen

1959 Juhani Järvinen

1960 Veikko Hakulinen

1961 Kalevi Huuskonen

1962 Pentti Nikula

1963 Pentti Eskola

1964 Eero Mäntyranta

1965 Jouko Launonen

1966 Eero Mäntyranta

1967 Eero Tapio

1968 Kaarlo Kangasniemi

1969 Kaarlo Kangasniemi

1970 Kalevi Oikarainen

1971 Juha Väätäinen

1972 Lasse Virén

1973 Mona-Lisa Pursiainen

1974 Riitta Salin

1975 Heikki Ikola

1976 Lasse Virén

1977 Pertti Ukkola

1978 Helena Takalo

1979 Pertti Karppinen

1980 Pertti Karppinen

1981 Heikki Ikola

1982 Keijo Rosberg

1983 Tiina Lillak

1984 Marja-Liisa

Kirvesniemi

1997 Mika Myllylä

1998 Mika Häkkinen

1999 Mika Myllylä

2000 Arsi Harju

2001 Sami Hyypiä

2002 Samppa Lajunen

2003 Hanna-Maria Seppälä

2004 Marko Yli-Hannuksela

2005 Janne Ahonen

2006 Jukka Keskisalo

2007 Tero Pitkämäki

2008 Satu Mäkelä-

Nummela

2009 Aino-Kaisa

Saarinen

2010 Minna Kauppi

2011 Kaisa Mäkäräinen

2012 Tuuli Petäjä-Sirén

2013 Tero Pitkämäki

2014 Iivo Niskanen &

Sami Jauhojärvi

2015 Tero Pitkämäki

2016 Leo-Pekka Tähti

2017 Iivo Niskanen

2018 Iivo Niskanen

2019 Teemu Pukki

2020 Lukas Hradecký

2021 Matti Mattsson

2022 Iivo Niskanen

2023 Lauri Markkanen

2024 ???

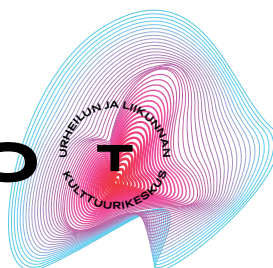

**Kenestä
Vuoden
urheilija
2024?**

UUSI TAHDON LIIKUNTA- SEIKKAILU ON NYT AUKI!

URHEILUMUSEO
ARKISTO
KIRJASTO
TIETO
TAPAHTUMAT

TAHTO T

WWW.TAHTO.COM | [@KULTTURIKESKUSTAHTO](https://twitter.com/KULTTURIKESKUSTAHTO) | OLYMPIASTADION

Sisältö 2/2024

5

Pääkirjoitus

6

78:s Vuoden urheilija
-äänestys

8-9

Vuoden urheilija -ehdokkaat

10

Vuoden joukkue - ja Vuoden
valmentaja -ehdokkaat

11

Vuoden nuori urheilija
-ehdokkaat

12

Äänestysohjeet Vuoden
urheilija -äänestykseen

13-35

Vuoden urheilija
-ehdoka-artikkelit

36-37

Urheilugaalan varsinaisten
palkintoluokkien
ehdokkaat

38-39

Raiko Häyrinen on
Vuoden urheilujournalisti

40

Antti Aimo-Koivisto otti
Vuoden urheiluvalokuvan

41

Ari Virtanen ja
Paavo Teittinen kirjoittivat
Vuoden urheilujutun

42

MTV:n Mestarien liiga
-studiolähetykset
Vuoden digitaalinen hitti

43

Ilveksen viestintätiimi on
Vuoden tiedottaja

44

Tapio Suomiselle postuumisti
elämäntyöpalkinto

47

Henri Inki UL:n golfmestari

48

Liity Urheilutoimittajain
liiton jäseneksi

49

Jäsenasiaa

51

Vuosikokousilmoitus

Fair Play

Urheilutoimittajain liiton jäsenlehti

Julkaisija

Urheilutoimittajain liitto ry.
Atomitie 5, C-porras, 00370 Helsinki
toimisto@urheilutoimittajat.fi

Päätoimittaja

Matti Hannula
mattiahannula@gmail.com

Ulkoasu ja taitto

Taina Kempainen Tmi, Rauma

Painopaikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Ilmoitusmyynti

Erkki Hirvonen
eki.hirvonen@kolumbus.fi

Levikki

1 000

Osoitteenmuutokset

toimisto@urheilutoimittajat.fi

Toimitus pidättää oikeuden lyhentää,
muokata sekä jättää julkaisematta
toimitukselle lähetettyjä juttuja.

Urheilutoimittajain liitto ry.

Perustettu 1931

Puheenjohtaja

Kari Linna

Hallintokoordinaattori

Natalia Lahtela

Viestintäasiantuntija

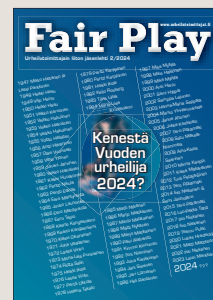
Petra Olamo

Jäsenyydet

Kansainvälinen urheilutoimittajien liitto (AIPS)
Association Internationale de la Presse
Sportive AIPS

Euroopan urheilutoimittajien liitto (UEPS)
European Sports Press Union UEPS

ISSN 0786-5988 (painettu)
ISSN 2670-255X (verkkojulkaisu)

Kannen kuva:

Urheilutoimittajain liitto
valitsee Vuoden urheilijan
tänä vuonna 78. kerran.
Kannessa lista vuosina
1947–2023 palkituista.

4041 0660
Painotuote

Urheilulu vai esports?

Me sanomme molemmat.

CODEMATE

Go Forward.

www.codemate.com

**PYSY MUKANA
MATKASSA!**

Fair Play

Fair Play

Fair Play saapuu painettuna suoraan kotiisi/työpöydällesi tai digilehtenä sähköpostiisi. Muista ilmoittaa osoitteen- ja/tai sähköpostiosoitteen- muutoksesi toimisto@urheilutoimittajat.fi

Liiton tiedotteet

lähetetään sähköpostitse. Varmista tiedotteiden saanti päivittämällä sähköpostiosoitteesi toimisto@urheilutoimittajat.fi

Liiton verkkosivut

Ajankohtaiset uutiset ja aiheet luettavana silloin, kun sinulle sopii.

www.urheilutoimittajat.fi

Vuoden urheilija -verkkosivut

Vuoden urheilija -äänestyksen ehdokaslistat, äänestystulokset ja ajankohtaiset uutiset.

www.vuodenurheilija.fi

Liiton Facebook

Löydät meidät Facebookista facebook.com/urheilutoimittajat

Liiton Twitter

Seuraa meitä Twitterissä twitter.com/urheilutoimitus

Liiton Instagram

Löydät meidät Instagramista instagram.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä niissä kanavissa, jotka sopivat sinulle parhaiten!

Yhteistyössä:

KALEVA

Haaga-Helia

Opetus- ja kulttuuriministeriö

CODEMATE

Urheilugaala

PÄÄKIRJOITUS

Kari Linna
puheenjohtaja

On aika valita ja palkita vuoden parhaat

Vuoden kallistuessa kohti loppuaan pääsemme taas äänestämään ja jännittämään, ketkä saavat arvostetut tittelit Vuoden urheilija, Vuoden valmentaja, Vuoden joukkue ja Vuoden nuori urheilija. Olen usein käyttänyt noista palkinnoista luonnehdintaa liittomme kruununjalokivet, sillä sitä ne todella ovat. Vuosikymmeniä kestäneen historiansa ansiosta ne tunnustetaan maamme arvokkaimmiksi urheilun palkinnoiksi. Niistä riittää spekulaatioita, mielipiteitä ja kommentteja sekä ennen että jälkeen valintojen julkaisun. Perinteitä ei voi ostaa, ne pitää tehdä.

Halusta kunnioittaa palkintojemme arvoa syntyi myös tämän lehden aiemmista vuosista poikkeava sisältörakenne. Olemme tällä kertaa äänestyspäättökseen helpottamiseksi tarjonneet jäsenillemme artikkelien kautta mahdollisuuden tutustua Vuoden urheilija -ehdokkaisiin syvemmin kuin pelkästään tulosten ja saavutusten kautta. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman todennäköisesti *Fair Play* -lehden historian mittavimpiin kirjoitustaloksiin osallistuneita hallituksen ja Vuoden urheilija -valiokunnan jäseniä. Tästä heille ja lehden päätoimittaja **Matti Hannulalle** mitä lämpimän kiitos!

Vuoden urheilija -äänestykset käynnistyivät torstaina 28.11.2024 iltapäivällä, kun ehdokkuudet julkaistiin Liikunnan ja urheilun päivässä. Siellä jaettiin myös opetus- ja kulttuuriministeriön liikuntapalkinnot ja nimettiin Urheilugaalan ehdokkuudet. Hyvä yhteistyömme näiden laajasti urheilun kanssa tekemisissä olevien tahojen kanssa syventyi nyt ensimmäistä kertaa yhteiseksi juhlliseksi tilaisuudeksi. Urheilutoimittajain liiton neljän kategorian ehdokkuudet esittelivät Vuoden urheilija -valiokunnan jäsenet **Pekka Holopainen** ja **Mika Saukkonen**.

Samassa tilaisuudessa jaettiin myös liittomme omat palkinnot, joiden avulla haluamme muistaa ansioituneita tekijöitä ja nostaa ammattikuntamme arvostusta. Niistä enemmän tämän lehden sivuilla 36–44, mutta yhden palkinnon haluan nostaa erikseen esille. **Tapio Suomisen** postuumia muistamista elämäntyöstä urheilutoimittajana ei voine kukaan tervehtiä muulla kuin lämpimillä ajatuksilla.

Viikkoa aiemmin 21.11. oli ollut vuorossa perinteinen syysseminaarimme. Illaksi Koripalloliitto oli kutsunut väkemme miesten koripallon EM-karsintaotteluun Suomi-Georgia, mutta varsinainen pihvi nautittiin jo päivällä. Haaga-Helian tiloihin Pasilaan oli kokoontunut mukava määrä jäseniämme päivittämään osaamistaan. Eikä ihme, aiheet olivat äärimmäisen ajankohtaisia ja alustajat suoraan alamme ytimestä. Ensi kesänä pelattavista koripallon EM-kisoista ja eritoten Tampereella pelattavasta Suomen alkulohkosta kertoi kisojen pääsihteeri **Ari Tammivaara**.

Iltapäivän ensimmäisessä keskustelussa urheilutuottaja **Laura Lehtonen**, jalkapallostudioisäntä **Tuomas Tahvanainen** sekä urheilutoimittajat **Ilmari Pitkänen** ja **Jari Porttila** avasivat kuulijoille omakohtaisiin kokemuksiinsa pohjautuen, mitä urheilutoimittajuus nykypäivänä vaatii. Toisen alustajaryhmän muodostivat Warner Bros Discoveryn pohjoismaiden urheilujohtaja **Antti Haajanen**, *Helsingin Sanomien* ja *Ilta-Sanomien* yhdistetyn urheilutoimituksen esihenkilö **Vesa Rantanen** sekä Laajasalon opiston mediakoulutusvastaava **Erika Panttila**. He valottivat näkemyksiään siitä, millaista osaamista urheilujournalismissa tulevaisuudessa vaaditaan. Keskusteluja moderoi hallitusjäsen **Esko Hatunen**.

Pääsihteeri Tammivaaralle ja kaikille seminaariin osallistuneille suurkiitokset!

Kari Linna

Helsingin jäähalli on nyt kolmatta kertaa Urheilugaala-areenana.

H-hetki lähestyy

78:s Vuoden urheilija palkitaan pian

Vuoden urheilija, järjestyksessään 78:s, julkistetaan Urheilugaalassa Helsingin jäähallissa 16. tammikuuta 2025. Urheilutoimittajain liiton pressikortilliset jäsenet äänestävät voittajan tälläkin kertaa, ja äänestys on jo käynnissä.

Kuva: Urheilugaala / Jami Ivanoff

Tänä vuonna Urheilutoimittajain liiton Vuoden urheilija -valiokunta kelpuutti ehdokaslistalle 21 urheilijaa.

– Mitalisaldo yleisurheilun EM-kisoissa ja eritoten olympialaisissa on luonut kuvan suomalaisittain erittäin alavireisestä urheiluvuodesta. Vuoden urheilija -ehdokaslistan pituus kertoo kuitenkin, että menestystäkin on tullut, sanoo Vuoden urheilija -valiokunnan puheenjohtaja **Matti Hannula**.

– Kaikki arvokisamitalistit eivät edes mahtuneet mukaan 21:n urheilijan listalle, jolle pikantin lisän tuovat lajit kuten elektroninen urheilu ja rullalautailu, joita ei ole näissä ympyröissä koskaan aiemmin nähty.

Tuntuu siltä, että kärkitaistelu Vuoden urheilija -tittelistä tulee tällä kertaa olemaan varsin tiukka. Niinpä oman äänestyspanoksen antaminen voi olla hyvinkin merkityksellistä. Ja jos omalle vähintään viiden ja enintään kymmenen urheilijan listalle kaikki nimet eivät löydy "viralliselta" ehdokaslistalta, on

jokaisella käytettävissään yksi jokerikortti.

– Entiseen tapaan kymmenen parhaan listalle voi äänestää ehdokaslistan ulkopuolelta hyvien perustelujen kera yhden urheilijan, mutta vain niistä 84 lajista, joissa valitaan eri lajien parhaat urheilijat, Hannula muistuttaa. Lajilista löytyy muun muassa tämän lehden sivulta 12.

Yhtä lailla mielenkiintoa riittää tällä kertaa myös Vuoden joukkue -, Vuoden valmentaja - ja Vuoden nuori urheilija äänestyksissä. Eritoten Vuoden joukkue - ja Vuoden nuori urheilija -ehdokaslistoilla on tarjolla mielenkiintoinen lajiyhdistelmä puntaroitavaksi. Ja Vuoden valmentajaksi on ensimmäistä kertaa ehdolla taekwondovalmentaja.

On syytä huomioida, että tämän *Fair Play* -lehden painoon menon jälkeen on kalenterissa vielä suomalaisittain merkittäviä urheilutapahtumia, ja tarvittaessa ehdokaslistoja täydennetään Vuoden urheilija -verkkosivuille.

Äänestys käynnistyi tänä vuonna hie-

Vuoden urheilija -valiokunnan kokoonpano 2024:

Matti Hannula
(puheenjohtaja, free)

Pekka Holopainen (YLE)

Petteri Ikonen
(STT-Lehtikuva)

Harri Laiho
(Satakunnan Kansa/Sanoma)

Matti Lehtisaari (YLE)

Kai Nevala (Kaleva)

Tommi Roimela
(Keski-suomalainen)

Mika Saukkonen (MTV)

Maria Vesterinen
(Turun Sanomat)

man normaalia aikaisemmin, koska ehdokkaat julkistettiin jo 28. marraskuuta opetus- ja kulttuuriministeriön, Suomen Urheilugaalan ja Urheilutoimittajain liiton yhteisessä tilaisuudessa, Liikunnan ja urheilun päivässä. ♦

ILMAN HENKI- VAKUUTUSTA KUOLEMA KUITTAA VAIN UNIVELAT.

Raha ei tuo ketään takaisin. Silti siitä on suuri apu tilanteessa, jossa mikään ei ole helppoa. Huolehdi rakkaistasi vielä kuolemasi jälkeen hankkimalla pysyvästi edullinen henkivakuutus jäsenetuhintaan. Samalla teet takuuarman sijoituksen omaan mielenrauhaasi.

KALMENTAJA

KUOLEMANTAITOVALMENTAJA
• HYÖDYNNÄ JÄSENETU
• SUOSITTELEE SELVÄÄ SÄÄSTÖÄ •

[Kalevavakuutus.fi](https://www.kalevavakuutus.fi)

Kalevan asiamiehenä toimii If Vahinkovakuutus Oyj, Suomen sivuliike. If hoitaa Kalevan myöntämien Primus-vakuutuksiin liittyvän asiakas- ja korvauspalvelun.

Vuoden
URHEILIJÄ
ÄÄNESTYS

SEBASTIAN AHO
JÄÄKIEKKO

- NHL-joukkueensa Carolina Hurricanesin ylivoimaisesti paras pistemies runkosarjassa (78 ottelussa 36+53=89) ja ykkönen myös play offseissa (11 ottelussa 4+8=12)
- NHL:n All Stars -pelin 2024 ainoa suomalaispelaaja

NIKLAS ANTILA
FRISBEEGOLF

- MM-hopea, joka oli ensimmäinen suomalaismiehen saavuttama avoimen luokan MM-mitali
- Yhdysvaltain kiertueen osakilpailuvoitto Texasissa

ALEKSANDER BARKOV
JÄÄKIEKKO

- Stanley Cupin voittajajoukkueen Florida Panthersin kapteeni
- ensimmäinen suomalainen kapteeni NHL:n mestarijoukkueessa
- NHL:n Frank J. Selke Trophyn voittaja (paras puolustava hyökkääjä)
- runkosarjassa 73 ottelua, joissa 23+54=77 tehopistettä, 24 play offs -ottelussa 8+14=22

OLIVER HELANDER
YLEISURHEILU

- Rooman EM-kisojen keihäänheiton pronssi
- Pariisin olympiakisoissa yhdeksäs

HARRI HELIÖVAARA
TENNIS

- Grand Slam -turnauksen voitto Wimbledonin nelinpelissä Henry Pattenin kanssa
- välierissä ATP-finaali-turnauksessa

LUKAS HRADECKY
JALKAPALLO

- sekä Suomen maajoukkueen että Bayer Leverkusenin ykkösmalivahti ja kapteeni, joka torjui seurajoukkueensa Saksan Bundesliigan mestariksi ilman ensimmäistäkään tappiota
- myös Saksan cupin voitto

PIHLA KAIVO-OJA
NYRKKEILY

- viides sija Pariisin olympialaisissa naisten 50 kg:n sarjassa

MIIKA KIRMULA
SUUNNISTUS

- EM-pronssia pitkällä matkalla
- MM-hopeaa sprinttivistissä
- maailmancupin osakilpailun voitto Kuopiossa

SILJA KOSONEN
YLEISURHEILU

- Pariisin olympiakisoissa moukarinheiton viides
- Rooman EM-kisoissa neljäs

LAURI MARKKANEN
KORIPALLO

- NBA-liigan tähtipelaaja, joka solmi kesällä seuransa Utah Jazzin kanssa yli 200 miljoonan euron jatkosopimuksen

KERTTU NISKANEN
MAASTOHIIHTO

- maailmancupin kokonaiskilpailun viides
- maailmancupin distanssimatkojen yhteistuloksissa neljäs
- kolme osakilpailuvoittoa

EVELIINA SALONEN
FRISBEEGOLF

- MM-kulta, Suomen ensimmäinen maailmanmestaruus
- Major-kilpailun Champions Cupin voitto

JOAKIM OLDORFF
SULKAPALLO

- EM-pronssi, joka oli Suomen sulkapallohistorian toinen EM-mitali

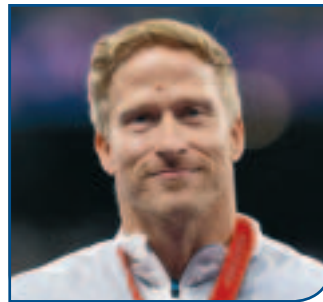
HEILI SIRVIÖ
RULLALAUTAILU

- Pariisin olympiakisoissa viides sija
- X-Gamesissa kolmas sija

TONI PIISPANEN
YLEISURHEILU

- Pariisin paralympialaisissa T51-luokassa hopeaa 200 metrin ja pronssia 100 metrin pyörätuolikelauksessa

LEO-PEKKA TÄHTI
YLEISURHEILU

- Pariisin paralympialaisissa pronssia T54-luokan 100 metrin pyörätuolikelauksessa
- MM-kulta samassa luokassa samalla matkalla

MIKKO RANTANEN
JÄÄKIEKKO

- Colorado Avalanchessa NHL:n runkosarjassa 80 ottelussa tehopisteitä 104 (42+62), pistepörssin kahdeksas ja paras suomalainen
- play offseissa 11 ottelussa 4 + 10 = 14

VALTERI UUSITALO
PURJEHDUS

- ILCA7-olympialuokan EM-kulta

KALLE ROVANPERÄ
AUTOURHEILU

- neljä MM-rallin osakilpailuvoittoa

ALEKSI VIROLAINEN
ELEKTRONINEN URHEILU

- voitti ensimmäisenä suomalaisena e-urheilijana Counter Strike 2 -pelin major-turnauksen johdettuaan joukkueensa Natus Vinceren voittoon Kööpenhaminassa
- kolme muuta kansainvälistä turnausvoittoa
- joukkueensa kanssa maailmanlistan kärjessä

LUUKAS SAHA
JUDO

- MM-pronssi 66 kg:n sarjassa, Suomen ensimmäinen MM-mitali judossa 43 vuoteen
- hävisi Pariisin olympialaisissa toisella kierroksella painoluokan maailmanlistan ykköselle Moldovan Denis Vierulle vasta jatkoajalla

Vuoden JOUKKUE ÄÄNÄSTYS

JALKAPALLO

Alle 21-vuotiaiden EM-kisoihin selviytynyt maajoukkue

KORIPALLO

Alle 16-vuotiaiden tyttöjen EM-kultajoukkue

SUUNNISTUS

Sprinttaviestin MM-hopeajoukkue
– joukkueessa suunnistivat Maija Sianoja, Miika Kirmula, Tuomas Heikkilä ja Venla Harju

RATSASTUS

Pariisin olympialaisissa Suomea edustanut koulu-ratsastusjoukkue oik. Henri Ruoste, Joanna Robinson, Emma Kanerva ja Elisabet Ehrnrooth (vararatsastaja)

VOIMISTELU

Tampereen Sisun Minettien joukkuevoimistelun MM-kultajoukkue

Vuoden VALMENTAJA ÄÄNÄSTYS

TUOMAS IISALO

KORIPALLO

- NBA-joukkue Memphis Grizzliesin apuvalmentaja
- ensimmäinen suomalais-syntyinen valmentaja NBA:ssa
- tilillä jo yksi NBA-ottelu päävalmentajanakin kaikkien aikojen ensimmäisenä suomalaisena
- Eurocupin voitto Paris Basketballin valmentajana (2023–24)

MIKA LEHKOSUO

JALKAPALLO

- Alle 21-vuotiaiden EM-kisoihin selviytyneen maajoukkueen päävalmentaja

SUVI MIKKONEN

TAEKWONDO

- Pariisin olympialaisissa kultaa naisten 67 kg:n sarjassa voittaneen unkarilaisen Viviana Martonin valmentaja

Vuoden valmentaja ja Vuoden joukkue -ehdokaalista täydennetään tarvittaessa Vuoden urheilija -verkkosivuille.

SANI BRÄNNFORS

(s. 2005)

VAPAAOTTELU

- MM-kulta amatööri-vapaaotteluliitto IMMAF:n aikuisten kisoista Bantampainoluokassa
- EM-kulta 61,2 kg:n sarjassa

MINJA KORHONEN

(s. 2007)

YHDISTETTY

Nuorten maailmanmestaruus, nuorten olympiakulta ja joukkuekilpailun nuorten olympiakulta. Maailmancupin kokonaispisteissä 15:s. Kesä-gp:n kokonaiskilpailun viides.

HEILI SIRVIÖ

(s. 2011)

RULLALAUTAILU

- Pariisin olympiakisoissa viides sija
- X-Gamesissa kolmas sija

TUUKKA TAPONEN

(s. 2006)

AUTOURHEILU

- Formula Regionalin Lähi-Idän mestaruus 2024/5 osakilpailuvoittoa
- Formula regional Euroopan sarjan kolmonen 2024/4 osakilpailuvoittoa
- Ferrarin nuorten kuljettajien akatemiassa

ENNI VIRJONEN

(s. 2007)

YLEISURHEILU

Alle 18-vuotiaiden Euroopan mestaruus seitsenottelussa Banská Bystricassa, Slovakiassa pistein 6151. Tulos on alle 18-vuotiaiden Suomen ennätys ja maailman kaikkien aikojen tilastossa viidenneksi kovin tulos.

Kiitos lajiliitoille ja muille yhteistyötahoille kuvayhteistyöstä sivuilla 8–11.

VUODEN URHEILIJÄ -ÄÄNESTYS

28.11.–31.12.2024

www.vuodenurheilija.fi

Äänestys-oikeus on kaikilla jäsenmaksunsa maksaneilla liiton A-jäsenillä sekä niillä B-jäsenillä, joille on myös myönnetty liiton pressikortti.

ÄÄNESTYSOHJEET VUODEN URHEILIJA -ÄÄNESTYKSEEN

Urheilutoimittajain liiton Vuoden urheilija -äänestyksessä äänestetään Vuoden urheilijaa äänestysvuoden urheilu-urapalkinnon perusteella. Äänestyksessä ei äänestetä urheilu-urapalkinnon saajaa. Valinnat tehdään liiton Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle viintään viisi (5) ja enintään kymmenen (10) urheilijaa. Ykköseksi äänestetty urheilija saa kymmenen (10) pistettä, toiseksi äänestetty yhdeksän (9) jne.

Kymmenen parhaan listalle voi äänestää ehdokaslistan **ulkopuolelta yhden urheilijan**, mutta vain niistä lajeista, joissa valitaan eri lajien parhaat urheilijat. **Vuoden urheilija -äänestyksessä ei voi äänestää listan ulkopuolelta urheilijaa**, jolla on kaksoiskansalaisuus, mutta ei urheile Suomen lipun alla eli ei selkeästi edusta kilpaillessaan Suomea.

Mikäli listan ulkopuolelta äänestetään, on mukaan liitettävä urheilijan nimi, laji, äänestysvuoden urheilusavutukset ja selkeät perustelut. Perustelemattomat äänestävät hylätään automaattisesti. Perusteltujen ehdotusten pääsemisestä mukaan lopulliselle tuloslistalle päättää Vuoden urheilija -valiokunta. Mikäli äänestäjän oma ehdotus hylätään, ko. äänestysrivi jää tyhjäksi – muutoin äänestyslomake pysyy ennallaan.

Vuoden urheilija -äänestyksessä äänestetään **yksilöurheilijaa tai paria**. Joukkuetta ei voi äänestää Vuoden urheilijaksi. Parit, esimerkiksi kilpatanssissa, maastohiihdon parisprintissä jne. on huomioitu Vuoden urheilija -listaa laadittaessa. Vuoden urheilijaksi voidaan valita vain ihmisurheilija, ei siis esimerkiksi hevosta tai koiraa. Meriitit eri ammattiryhmien omissa urheilukilpailuissa eivät kelpaa perusteluksi Vuoden urheilija -äänestyksessä.

Vuoden urheilija -äänestykseen voivat osallistua jäsenmaksunsa maksaneet Urheilutoimittajain liiton A-jäsenet sekä liiton paikalliskerhojen B-jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti. Samassa yhteydessä äänestetään myös Vuoden joukkuetta, Vuoden valmentajaa ja Vuoden nuorta urheilijaa.

Vuoden joukkue -äänestys

Urheilutoimittajain liiton Vuoden joukkue -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden urheilu-suorituksista**. Äänestyksessä ei äänestetä pitkästä joukkue-/seuramenestyksestä. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta joukkuetta. Listan

ykköseksi äänestetty joukkue saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia joukkueita ei voi äänestää.**

Joukkueen muodostaa kolme tai useampi kilpailija. Joukkuekilpailut, jotka koostuvat erillisistä yksilösuorituksista (esim. keilailun, mäkihypyn, yhdistetyn ja ammunnan joukkuekilpailut), kuuluvat joukkueiden piiriin.

Vuoden valmentaja -äänestys

Urheilutoimittajain liiton Vuoden valmentaja -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden saavutuksiin perustuen**. Äänestyksessä ei äänestetä valmentajaurapalkinnon saajaa. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta valmentajaa. Listan ykköseksi äänestetty valmentaja saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia valmentajia ei voi äänestää.**

Vuoden nuori urheilija -äänestys

Urheilutoimittajain liiton Vuoden nuori urheilija -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden saavutuksiin perustuen**. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta. Vuoden nuoreksi urheilijaksi voi olla ehdolla urheilija, joka ei ole äänestysvuoden alkuun mennessä täyttänyt 20 vuotta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta urheilijaa. Listan ykköseksi äänestetty urheilija saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia urheilijoita ei voi äänestää.**

Vain sähköinen äänestyslomake

Vuoden urheilija -äänestykseen voi osallistua **ainoastaan sähköisellä äänestyslomakkeella liiton jäsenrekisterin kanssa ajan tasalla olevalla sähköpostiosoitteella**. Äänestysoikeus on kaikilla jäsenmaksunsa maksaneilla liiton A-jäsenillä sekä niillä B-jäsenillä, joille on myös myönnetty liiton pressikortti. Äänestysaika päättyy 31.12.2024 klo 23.59 (Suomen aikaa). Äänestys tapahtuu Vuoden urheilija -verkkosivulla osoitteessa www.vuodenuurheilija.fi. Äänestyksen jälkeen jokainen äänestäjä saa kiittauksen onnistuneesta äänestyksestä omaan sähköpostiinsa. Mikäli

äänestyksen kanssa ilmenee ongelmia, ota yhteyttä liittoon: toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Lajien parhaat urheilijat -valinnat

Urheilutoimittajain liiton lajien parhaita urheilijoita on valittu vuodesta 1946 lähtien. Valinnat tekee liiton Vuoden urheilija -valiokunta. Tämän vuoden osalta Lajien parhaat urheilijat julkistetaan 13. tammikuuta 2025.

Lajivalikoima on vuosien mittaan jatkuvasti laajentunut. **Vuonna 2024 lajilistalle lisättiin kaukalopallo** (ollut pois vuodesta 2017) ja **voimalajit**.

Lajien parhaat urheilijat -listan lajeista vastaa Vuoden urheilija -valiokunta. Uusia lajeja otetaan listalle valiokunnan harkinnan mukaan mm. lajiliittojen omasta anomuksesta. Kriteereinä ovat mm. lajin harrastuneisuus, kansallinen kilpailutoiminta ja kansainvälisyys.

Lajeja, joista Urheilutoimittajain liitto valitsee vuoden 2024 päätteeksi lajin parhaan ja joista Vuoden urheilijaa voi äänestää, on 84. Lisäksi lajilistalla on cheerleading, joka otetaan huomioon Vuoden joukkue -ehdokaslistaa laadittaessa, mutta siitä ei valita lajin parasta yksilöä.

Lajit, joissa lajin paras urheilija valitaan vuonna 2024: aerobic, agility, alamaikiluistelu, alppilajit, amerikkalainen jalkapallo, ampumahiihto, ampumahiihto, autourheilu, beach volley, biljardi, brasilialainen jujutsu ja lukkopaini, curling, darts, e-urheilu, freestyle, frisbeegolf, futsal, golf, hiihtosuunnistus, ilmailu, jalkapallo, jousiammunta, judo, jääkiekko, jääpallo, karate, kaukalopallo, keilailu, kiipeily, koripallo, kriketti, käsipallo, lentopallo, lumilautailu, maahockey, maastohiihto, melonta, miekkailu, moottorikelkkailu, moottoripyöräily, moottoriveneily, mäkihypy, nykyaikainen viisiottelu, nyrkkeily, padel, paini, painonnosto, pesäpallo, petanque, pikaluistelu, potkunyrkkeily, purjehdus, pyöräily, pyöräsuunnistus, pöytätennis, raviurheilu, ratsastus, ringette, rugby, rullalautailu, salibandy, soutu, squash, sulkapallo, suunnistus, taekwondo, taitoluistelu, taitouinti, tanssurheilu, tennis, thainyrkkeily, tikkaurheilu, triathlon, uimahyppy, uinti, valjakkourheilu, vapaaottelu, vesihiihto, vesipallo, voimalajit, voimanno, voimistelu, yhdistetty hiihto ja yleisurheilu.

Lajien luonteen vuoksi cheerleadingissa ja muodostelmaluistelussa ei valita yksittäistä urheilijaa lajin parhaaksi, mutta lajit on huomioitu Vuoden joukkue ja Vuoden valmentaja -äänestyslistoja laadittaessa. ♦

Sebastian Aho, 27, pelaa vuodesta toiseen huipputasolla NHL:ssä. Menossa on jo yhdeksäs kausi.

”Yksi ja ainoa tavoitteeni on voittaa Stanley Cup”

Carolinan professori vakuuttaa tasaisuudellaan

Sebastian Aho on yksi jääkiekon NHL:n viime vuosien parhaista suomalaispelaajista, mutta henkilökohtaisen kunnian sijaan hänellä on vain yksi tavoite: Stanley Cup.

Teksti: **Petteri Ikonen** Kuva: **Matti Hannula**

Jääkiekkohyökkääjä Sebastian Aho aloitti NHL-uransa Carolina Hurricanesissa kaudella 2016–17 ja on tuosta alkaneen ajanjakson kolmanneksi tehokkain suomalaiskiekkoilija taalajäillä. Edellä ovat vain Colorado Avalanchen **Mikko Rantanen** ja Florida Panthersin **Aleksander Barkov**.

Koko kolmikko on lajinsa ehdotonta maailman huippua ja loistanut myös kuluneena urheiluvuonna, mutta Aholta puuttuu jotain, mitä Barkovilla ja Rantasella jo on.

– Yksi ja ainoa tavoitteeni on voittaa Stanley Cup, Aho kertoi lokakuussa suomalaistiedotusvälineille järjestetyssä etälehdistötilaisuudessa.

Aho ei ole täysin tyytyväinen, vaikka vuosi 2024 on ollut jälleen hieno. Pisteitä syntyi mukavaan tahtiin viime kauden loppupuolella ja on syntynyt jälleen kuluvan kauden alussa. Silti Stanley Cup erottaa hänet Barkovista ja Rantasesta. Barkov saavutti omansa Floridan kapteenina viime kesäkuussa ja Rantanen Coloradon maalirohmuna 2022.

Carolina on vakiinnuttanut asemansa pudotuspelijoukkueena Ahon aikakaudella, mutta konferenssifinaaleja pidemmälle joukkueella ei ole ollut asiaa. Vuosina 2019 ja 2023 Carolina hävisi

konferenssifinaalit. Viime kaudella pelit päättyivät pudotuspelien toisella kierroksella.

Aiemmat vuodet ovat opettaneet, miten vaikeaa tavoitteeseen on yltää, kun mestarin pitää voittaa neljä ottelusarjaa.

– Sehän tästä hommasta tekee niin mahtavaa, miten vaikeaa Stanley Cupin voittaminen on, Aho makusteli jokaisen jääkiekkoilijan unelmaa.

Paineet ulkopuolella

Carolinasta on monena kautena puhuttu yhtenä suosikeista, mutta suomalaishyökkääjän mukaan paineet eivät ole nakertaneet menestysmahdollisuuksia.

– Voittamisen halumme ja määrätietoisuus on pukukopissa luotua. Mikä ulkopuolelta tulee, on toissijaista.

Aho on tasainen paketti ja Carolinan pelillinen professori, joka viihtyy toimistossaan. Tulos on ollut viimeistä silausta vaille erinomaista.

Tekemistä riittää edelleen koko joukkueella.

– En usko, että pelillinen perusidentiteettimme muuttuu. Ollaan aggressiivinen ja työteliäs joukkue, siitä ei haluta tinkiä. Totta kai haluamme olla se joukkue, joka tekee kovimmin hommia ja luo

momentumia sitä kautta. Mutta peliä yritetään kehittää niin kuin muutkin.

Huipputurnaus odottaa

Stanley Cupin lisäksi pelattavaa riittää myös muualla, kun Suomi on mukana helmikuussa Kanadassa ja Yhdysvalloissa järjestettävässä NHL-pelaajien neljän maan huipputurnauksessa.

Aho on loistanut maajoukkueessa aiemminkin esimerkiksi alle 20-vuotiaiden MM-kilpailuissa 2016 ja miesten MM-kilpailuissa 2017 sekä 2018. Hän oli selvä valinta Leijonien päävalmentaja **Antti Pennasen** miehistöön, kun Penananen ja GM **Jere Lehtinen** nimesivät kesäkuussa ensimmäisen kentällisen huipputurnaukseen.

– Vielä ei hirveästi turnausta mieti, mutta mitä lähempänä helmikuuta ollaan, se saattaa tulla mieleen.

Aho on muistellut lämpimästi Torinon olympialaisia, joita hän seurasi televisioista ala-asteikäisenä vuonna 2006. Kymmenen vuotta myöhemmin hän oli pelaajana mukana World Cupissa.

– Ihan huikea juttu, että NHL on takaisin mukana kansainvälisessä jääkiekossa ja parhaat vastaan parhaat pelaavat maajoukkueissa. Siitä on niin pelaajana kuin fanina huippumuistoja. ♦

Miljoonadiili, MM-hopea ja voitto Austinin The Openissa Vuosi 2024 oli frisbeegolfari Niklas Anttilalle menestyksekkäs

Suomalaisen frisbeegolfin kärkinimi **Niklas Anttila** innostuu, kun hän kuulee päässeensä Vuoden urheilija -ehdokaslistalle.

– Todella mukava yllätys. Etukäteen ei olisi tullut mieleenikään, että edes ehdolle pääseminen voisi olla mahdollista.

Teksti: **Jussi Heimo** Kuva: **Frisbeegolfiitto**

Vuosi 2024 oli Anttilan uran menestyksekkäin. Hän nousi pysyvästi ammattilaisten maailmanlistalla Top 10:een, parhaimmillaan viidenneksi. Se on hänen uransa paras noteeraus.

– Korkea ratingini kertoo tasaisesta tekemisestä läpi vuoden. Pystyin tekemään hyvää tulosta vähän huonopinakin päivinä kaikenlaisilla radoilla. Siihen olen tyytyväinen, että kaikki tärkeimmät osa-alueet heittämisessäni toimivat hyvin.

– Pieniä asioita lisää hiomalla jo nyt tulleet lukuisat palkintosijat voivat vaihtua himoituiksi voitoiksi, Anttila ennakoii.

Anttila teki elokuussa historiaa, kun hän voitti ensimmäisenä suomalaisena miesheittäjänä mitalin MM-kisoissa.

– Hopea tuntui tuoreeltaan kitkerältä, kun jäi tunne, että päättöpäivänä olisin voinut pystyä parempaan peliin. Se oli jo neljäs kerta, kun sijoitun Major-tason kisassa toiseksi. Himoitettu suurvoitto jäi yhä saamatta.

Tunnemielessä Anttila nostaa vuoden kohokohdakseen

ensimmäisen Pro tour -tason ammattilaisturnausvoittonsa Texasin Austinissa maaliskuussa.

– Se oli merkittävä virstanpylväs, johon kukaan muu suomalainen ei aiemmin ollut yltänyt. Saavutus, jota jo useamman vuoden olin ammattilaiskiertueella jahdannut. Kun voitto tuli vielä heti alkukaudesta, se maistui erityisen hyvältä, Anttila perustelee.

Heinäkuussa kotikisat

Anttila solmi tammikuussa välinevalmistaja Discmanian kanssa nelivuotisen jatkosopimuksen, jonka arvoksi on arvioitu jopa miljoona dollaria.

Kausi oli taloudellisesti uran paras myös ammattilaiskiertueella. Anttila keräsi vuoden aikana palkintorahaa yhteensä 91 777 dollaria (noin 85 000 euroa).

– Urheilijana teen edelleen sitä, mistä eniten tykkään. Siihen tuloilla ei ollut mitään vaikutusta, mutta hyvä sopimus antaa turvaa tulevaisuudelle pidemmällä tähtäimellä.

Tulevan vuoden päätavoitteena on ottaa vihdoinkin se ensimmäinen Major-turnauksen voitto.

– Ykköspytty mistä tahansa neljästä pääkisasta kelpaisi, mutta olisihan se kaikkein makeinta, jos se tulisi MM-kotikisoissa, jotka heitetään Tampereella ja Nokialla ensi heinäkuussa. Mikään ei voisi olla hienompaa kuin juhlia historiallista hetkeä suomalaisyleisön kanssa.

Anttila sanoo olevansa aktiivinen urheilun seuraaja. Suurin mielenkiinto kohdistuu jääkiekkoon, formuloihin ja jalkapalloon.

– Jos itse saisin äänestää Vuoden urheilijaa, ykkösvalintani olisi **Aleksander Barkov**. Stanley Cupin voitto Florida Panthersin kapteenina ja merkittävänä ratkaisijana oli mielestäni kaikista kovin saavutus tänä vuonna.

– Hyvän haastajana **Lukas Hradecký**, joka voitti Saksan mestaruuden ja cupin häviämättä kauden aikana yhtään peliä, Niklas Anttila listaa itseään eniten sykkähtäneet suomalaisurheilijat.

Itsensä arvottamisen Anttila jättää urheilutoimittajille.

– Jo ehdokkaaksi pääsy on tosi suuri kunnia minulle. ♦

Niklas Anttila teki elokuussa historiaa voittamalla ensimmäisenä suomalaisena miesheittäjänä mitalin MM-kisoissa. Väri oli hopea.

Aleksander Barkov kipparoi viime kaudella Florida Panthersin Stanley Cup -voittajaksi.

Suomalainen pääsi viimein nostamaan Stanley Cup -kannua kapteenina

Aleksander Barkov on tottunut olemaan ensimmäinen

Florida Panthersin kapteeni **Aleksander Barkov** pääsi viime kesäkuussa ensimmäisenä suomalaisena NHL-joukkueen kapteenina nostamaan korkeuksiin NHL:n voittopystiä, Stanley Cupia.

Teksti: **Mika Saukkonen** ja **Matti Hannula** Kuva: **Kalle Parkkinen**

Syyskuun alussa 1995 syntynyt Aleksander Barkov on ollut monessa muussakin asiassa ensimmäinen tai nuorin. Florida Panthers varasi Barkovin vuonna 2013 ensimmäisen kierroksen toisena pelaajana. Niin aikaisella varauksella on suomalaisista varattu NHL:n draft-historiassa vain maalivahti **Kari Lehtonen** (2002) sekä hyökkääjät **Patrik Laine** (2016) ja **Kaapo Kakko** (2019). Ensimmäisenä ei suomalaispelaajaa ole toistaiseksi varattu.

Barkov on toisen polven huippukiekkoilija, sillä hänen isänsä **Aleksander Barkov senior** teki maineikkaan uran SM-liigaseura Tapparassa ja myös Venäjän maajoukkueessa. Isä Barkov pelasi Tapparassa 518 ottelua ja huipensi uransa Suomen mestaruuteen Tapparassa keväällä 2003. Lisäksi hän pelasi Venäjän maajoukkueessa kolmet MM-kisat.

Jo seitsemäs kausi panterikapteenina

Aleksander Barkov junior on SM-liigan historian nuorin maalintekijä ja ylipäänsä tehopisteen kirjauttanut. Hän oli vasta 16 vuoden, yhden kuukauden ja

kahden vuorokauden ikäinen viimeistellössään 4. lokakuuta 2011 Tapparan kotiottelussa Hakametsässä Porin Ässien verkkoon.

Keskushyökkääjänä pelaavan Barkovin NHL-ura käynnistyi heti varausvuonna 2013, ja meno on ollut vakuuttavaa. Hän on kaikkien aikojen nuorin NHL:ssä esiintynyt suomalaispelaaja. Ikää Barkovilla oli 18 vuotta ja 31 vuorokautta, kun hän teki NHL-debyyttinsä Panthers-paidassa 3. lokakuuta Dallas Starsia vastaan.

Florida Panthersin kapteeniksi Barkov valittiin viisi vuotta myöhemmin, syksyllä 2018. Hänestä tuli tuolloin kautta aikojen seitsemäs suomalainen NHL-joukkueen kapteeni.

Sopimus vuoteen 2029

Heinäkuussa 2021 Barkov teki Panthersin kanssa kahdeksan vuoden jatkosopimuksen, jonka arvo oli 80 miljoonaa dollaria. Maaliskuussa 2023 Barkov nousi Panthersin kautta aikain parhaaksi pisteentekijäksi. Sitä seuraavalla kaudella hän saavutti 700 NHL-tehopisteen rajan. Hän teki sen ottelumäärään peilaten kolmanneksi nopeimpana suomalaisena.

Häntä nopeammin tuohon tasalukuun ovat päässeet vain **Jari Kurri** ja **Teemu Selänne**.

Panthersin tuoreen mestaruuskauden (2023–2024) jälkeen Aleksander Barkovilla oli pelattuja NHL:n runkosarjaotteluita 737 ja tehopisteitä 711 (266+445). NHL:n pudotuspelejä Barkov on pelannut 71 tehoin 19+40=59.

Vuonna 1993 NHL:ään liittynyt Florida Panthers oli tänä vuonna Stanley Cup -finaaleissa kolmatta kertaa (aiemmat kerrat 1996 ja 2023), mutta tuore mestaruus oli Panthersille seurahistorian ensimmäinen. Barkov palkittiin kauden 2023–2024 päätteeksi NHL:n Selke Trophylla (paras puolustava hyökkääjä), jonka hän oli voittanut myös kaudella 2020–2021. Kaudella 2018–2019 Barkovin katsottiin olleen Lady Byng Memorial Trophyn arvoinen. Se annetaan pelaajalle, joka osoittaa parasta urheiluhenkä ja herrasmiesmäistä käytöstä. Palkinnon saajan äänestävät NHL-toimittajat.

Leijonia Barkov on MM-kisoissa edustanut kahdesti, 2015 ja 2016, sekä olympialaisissa 2014. Niistä hänellä on kaapissaan MM-hopea (2016) ja olympiapronssi. ♦

Oliver Helanderista tuli kesäkuussa Pariisissa kautta aikojen 14:s suomalaismies, joka on yltänyt EM-tasolla keihäessä mitaleille.

Oliver Helander ja kaksijakoinen kausi ”EM-pronssista huolimatta pieni pettymys”

Teksti: **Ann-Christine Karhu**
Kuva: **SUL/Jesse Väänänen**

Keihäänheittäjä **Oliver Helander** saavutti Rooman EM-kisojen ainoan suomalaismitalin. Helander kiskaisi kolmannella kierroksella kauden parhaansa 85,75 ja nappasi 27-vuotiaana uransa ensimmäisen arvokisamitalin kovan paineen alla.

Kahden ensimmäisen kierroksen jälkeen Helander oli heittänyt vain 77,65 ja oli vaarassa pudota kolmelta viimeiseltä kierrokselta.

– En tiedä, oliko paineita kolmannella. Kunnolla piti suuttua, että sai keihään johonkin, Helander sanoi Yle Urheilulle kisan jälkeen.

Helanderista tuli kautta aikojen 14:s suomalaismies, joka on yltänyt EM-tasolla keihäessä mitaleille.

Harva tiesi silloin, minkälaisien ongelmien ja kipujen kanssa Helander taisteli. Vasta Pariisin jälkeen Helander avautui välilevynpulistumastaan.

Nyt puolisen vuotta tuon Rooman keihäsfinaalin jälkeen EM-pronssi tuntuu jo hyvältä, vaikka kausi tulostasoltaan jäikin vähän alakanttiin.

– Olin toivonut vähän parempaa tulosta kuin se reilu 85 metriä. Jos kauden paras olisi ollut viitisen metriä pidempi, olisin ollut tyytyväinen, Helander toteaa.

Selkävaivat haittasivat

Karjaalaislähtöisellä keihäänheittäjällä oli tälle kaudelle yksi päätavoite: voittaa Pariisissa olympiakultaa. Harjoituskautsi oli sujunut hyvin, mutta maaliskuussa alkaneet selkävaivat tekivät heittämisestä hankalaa.

Rooman jälkeen Helander kilpaili kolmesti: Paavo Nurmen kisoissa, Kalevan kisoissa ja Joensuussa.

– Kalevan kisoissa Vaasassa huomasi, että kehitys menee väärään suuntaan, ja tekniset ongelmat oli myös vaikea korjata selkäkipujen takia.

Pariisissa toinen osatavoite, finaali-paikka, toteutui, mutta ennennäkemättömän kovassa finaalissa Helander jäi kauas kärjestä. Helander sijoittui lopulta Pariisissa yhdeksänneksi tuloksella 82,68.

Valmentaja vaihtoon

Olympialaisiin päättyi myös yhteistyö valmentaja **Tero Pitkämäen** kanssa. Helander kertoo aavistaneensa kauden aikana, että näin tulee käymään.

– Hänellä on niin monta asiaa meneillään elämässään, eikä hänellä olisi ollut

mahdollisuutta valmentaa minua täysipäiväisesti, kuten hän olisi halunnut.

Pariisin jälkeen Helander pohti erilaisia vaihtoehtoja. Etsisikö hän jonkun sopivan valmentajan ulkomailta, vai tarvitseeko hän ylipäätään valmentajaa.

– Päädyin kuitenkin siihen, että paras ratkaisu on etsiä valmentaja Suomesta. Tunnen **Petterin (Piironen)** hyvin. Hän on ollut maajoukkuevalmentajana pitkään. Hänen osaamisensa tiedetään, ja uskon, että hän voi auttaa minua saavuttamaan seuraavan askeleen urallani.

Samalla Helander päätti palata kotiin ja kasvattajaseuraansa IF Raseborgiin.

Arkinen kolmio

Ensi vuoden päätavoitteena on syyskuussa kilpailtavat Tokion MM-kisat, ja sen jälkeen tähtäin on jo Los Angelesin 2028 olympialaisissa. Arki on jo jonkin aikaa pyörinyt Tammisaaren, Tanskan Århusin ja Kuortaneen välillä. Kuortaneella Helander suorittaa heittotreenit Pirosen valvovan silmän alla. Selkäongelmat ovat toistaiseksi pysyneet poissa.

– Mitään tuntemuksia ei ole vielä ollut. Toisaalta on vielä vähän vaikea sanoa, ovatko ne kokonaan poissa. Katsotaan sitten, kun aloitetaan kovemmat heittotreenit, mutta toistaiseksi kaikki tuntuu hyvältä, Helander summaa. ♦

Voittaja tuulettaa tunteella

Harri Heliövaara nousi lopettamisen kautta Wimbledon-mestariksi

Tällä saldolla ei maksettaisi kuluja eikä vietäisi uraa eteenpäin. **Harri Heliövaara** oli alkukauden 2013 aikana tienannut ITF-tason kaksin- ja nelinpeliturnauksissa yhteensä 456 dollaria. Huhtikuun alussa 2013 Heliövaara pelasi vielä Suomen Davis Cup -joukkueessa Irlantia vastaan. Sen jälkeen hän lopetti ammattilaisuransa.

Teksti: **Kai Nevala** Kuva: **Tennisliitto**

Heliövaara oli 23-vuotias. Hänen kaksinpelin ATP-rankinginsa oli pudonnut sijalle 696.

Puoli vuotta myöhemmin rankingia ei enää ollut. Heliövaara oli siirtynyt tuotantotalouden opiskelijaksi Aaltoyliopistoon.

Helsinkiläinen pelasi tennistä satunnaisesti kotimaan kentillä. Kun hänet kutsuttiin talvella 2016 Kittilään pelaamaan Suomen joukkueessa Zimbabwea vastaan, ajatus paluusta ammattilaisuralle alkoi hahmottua.

Helmikuussa 2021 Heliövaara nousi rankinglistalla sadan parhaan joukkoon. Kaksi vuotta myöhemmin hän saavutti himoitun top 10 -sijoituksen.

Kertaalleen lopettaneesta Heliövaarasta oli tullut maailman huipputason nelinpelaaja.

Suomalainen syötti viimeisen pisteen

13. heinäkuuta 2024 Heliövaaran blogiin ilmestyi uusi postaus. Normaalisti poiketen otsikossa oli huutomerkkejä, kaikkiaan seitsemän (!) kappaletta, eikä niitä puuttunut tekstistäkään.

– Ei voi olla totta, mutta kyllä se vain on! Taistelemme, suorastaan ryöstämme Wimbledon-finaalin australialaisvastustajilta lähes kolmen tunnin väännön jälkeen pelastaen peräti kolme ottelupalloa. Ja olemme Wimbledon-voittajia! Aivan mieletön, käsittämätön päivä, Heliövaara kirjoitti.

Harri Heliövaaran nimi kaiverrettiin ensimmäisenä suomalaisena Wimbledonin nelinpelin voittopokaaliin. Heliövaara ja englantilainen **Henry Patten** saavuttivat mestaruuden sijoittamattomana parina.

Kaksikko oli finaalissa pienessä pinteessä koko ajan, mutta pystyi olemaan juuri ratkaisevilla hetkillä henkisesti kovempi kuin vastustajansa. Suomalainen sai kunnian syöttää viimeisen pisteen kolmannen erän katkaisupelissä.

Sen jälkeen oli syytä tuulettaa.

Maila putosi Heliövaaran kädestä, lippalakki lensi nurmelle, ja voittaja piteli päätänsä itkunsekainen ilme kasvoillaan.

Energiaa kentälle

Harri Heliövaara antaa tunteidensa näkyä. Heliövaara on sanonut, että nelinpelissä hänen rooliinsa kuuluu tuoda energiaa kentälle.

Vapautuneista ja vilpittömän viltteistä voittotuuletuksista on tullut tavaramerkki. Kuva kädet levällään juhlivasta Heliövaarasta kuuluu sinivalkoiseen Davis Cup -historiaan.

Samanlaisen aseman tennispiireissä saavat Wimbledonin tuuletuskuvat.

Voi olla, että tuona heinäkuuisena iltapäivänä useampikin suomalainen televisiokatsoja joutui nieleskelemään herkistymistään, kun kamera kääntyi voittopallon jälkeen Heliövaaraa kohti.

Heliövaara on nyt 35-vuotias Wimbledon-voittaja. Hänen kautensa päättyi marraskuussa ATP-finaaliturnauksen välierään, ja Heliövaara kertoi blogissaan jatkavansa Pattenin kanssa myös 2025.

Tämän hetken nelinpelirankingin 20 parhaasta pelaajasta puolet on yli 35-vuotiaita. Kuten Heliövaara on todennut, nelikymppinenkin voi pysyä huipulla nelinpelissä.

Hän tietää, miltä tuntuu lopettaa, mutta seuraavaan kertaan saattaa olla vielä monta vuotta aikaa. ♦

←

Vapautuneista ja viltteistä voittotuuletuksista on tullut Harri Heliövaaran tavaramerkki.

Stressitön pää kestää paineet

Lukas Hradecký pystyy pitämään tasonsa viikosta toiseen

Teksti: Kai Nevala
Kuva: SPL / Jyri Sulander

Lukas Hradecký on stressitön velikulta. Huuhkajien maalivahti saattaa yhdessä haastattelussa nakata puolenkymmentä vitsiä, nauraa useasti, vakavoitua hetkeksi, nauraa uudestaan, kiroilla muutaman kerran ja tarvittaessa myös antaa pienen laulunäytteen.

Juuri tämä stressittömyys ja luonnonlapsimaisuus on Hradeckýn valtti. 35-vuotias suomalainen kuuluu maailman valiovahtien ryhmään. Se tarkoittaa, että hänen päänsä kestää huipputasoinen paine, kaaostilanteet maalin edessä ja jatkuvan keskittymisen vaatimuksen.

A-maajoukkueen maalivahtivalmentaja **Antti Niemi** sanoo, että maailmanluokan maalivahdeilla ei ole teknisesti suuria eroja.

– Suurin erottava tekijä on henkinen puoli. ”Lukella” on todella hyvä pää. Hän osaa suhtautua urheiluun ja elämään muutenkin sopivan rennosti. Hän pystyy suoriutumaan painetilassa, Niemi toteaa.

Niemi tapasi Hradeckýn ensimmäisen kerran, kun tämä oli kaksikymppisenä nuorena miehenä tanskalaisseura Esbjergissä.

– Hän ei ole muuttunut siitä miksiäkään, mikä on ollut hieno nähdä. Hän on voittanut Bundesliigan ja cupeja, on saanut hienoja tunnustuksia ja ollut kapteenina, mutta on yhä se sama Luke kuin on aina ollut.

Niemi on nähnyt omalla peli- ja valmentajaurallaan myös toisenlaisia tapauksia.

– On niin paljon esimerkkejä pelaajista, jotka ”breikkaavat”, ja sen jälkeen ajatusmaailma muuttuu.

Malliesimerkki urasuunnittelusta

Kaudella 2023–2024 Hradecký voitti Bayer Leverkusenin maalivahtina ja kap-

Lukas Hradecký voitti Bundesliigan mestaruuden Bayer Leverkusenin ykkösmaalivahdina ja kapteenina. Joukkue ei hävinnyt kaudella 2023–24 yhtään sarjaottelua.

teenina Bundesliigan mestaruuden ja Saksan cupin. Ihmejoukkue hävisi koko kauden aikana vain yhden ottelun – Eurooppa-liigan finaalin, jossa Hradecký ei ollut tolppien välissä.

Maalivahdin rooli on ankara: Pelaajatäydet minuutit tai et pelaa lainkaan.

Hradecký on pelannut, sillä hän on ollut koko uransa ykkösmaalivahti. Hän on torjunut noin 650 virallisessa ottelussa Esbjergissä, Bröndbyssä, Frankfurtissa, Leverkusenessä sekä Suomen maajoukkueessa.

– Harvassa ovat ne pelaajat Bundesliigassa, jotka aloittavat jokaisen pelin. Pokaaleja tavoittelevien huippuseurojen kärsivällisyys voi loppua nopeasti, eikä siellä säiliä tunneta. Otteluiden määrä kertoo Luken tasaisuudesta, Niemi sanoo.

Hradecký on malliesimerkki onnistuneesta urasuunnittelusta. Agenttien

valtaa ja mielihaluja on väistetty, kun langat on pidetty perhepiirissä.

– Lukella on perheessä osaamista ja näkemystä siitä, miten urheilijoita kannattaa kasvattaa. On osattu miettiä urheilijan elämää pidemmällä aikajänteellä kuin pelkästään seuraavaa kautta. Ei ole tavoiteltu pikavoittoja. Jälkeenpäin on helppo todeta, että kaikki siirrot ovat olleet järkeviä.

Marraskuussa 35 vuotta täyttänyt Hradecký pelaa Bundesliigan huippujoukkueessa viikosta toiseen, eikä Niemi näe mitään syytä, miksi maalivahdin ura ei jatkuisi vielä useamman vuoden ajan.

– Hänellä ei ole ollut mitään pahoja loukkaantumisia, enkä ole huomannut, että hänellä olisivat lähteneet ominaisuudet heikkenemään. Hän pystyy pelaamaan vielä useamman vuoden. Luke pitää itsestään hyvää huolta ja tekee palautumisjutut todella tarkkaan. ♦

Pihla Kaivo-oja (vas.) eteni Pariisin olympialaisissa kahdeksan parhaan joukkueen voitettuaan toisella kierroksella USA:n Jennifer Lozanon tuomariäänin 5–0.

Pariisin olympialaiset olivat huippukokemus Pihla Kaivo-ojalle ”Hienoa päästä koviin paikkoihin heiluttamaan hanskaa”

Teksti: **Matti Lehtisaari**
 Kuva: **Olympiakomitea**

Nyrkkeilijä **Pihla Kaivo-oja** kuului viime kesän Pariisin olympialaisten suurimpiin suomalaisonnistujiin. Kaivo-oja, 22, iski ensimmäisissä olympialaisissaan jaetulle viidennelle sijalle 50-kiloisten sarjassa.

Kaivo-ojan mitali jäi yhden voiton päähän.
 – Pariisista on mielessä pelkkiä hyviä muistoja. Oli upea kokemus, jonka haluaisin kokea vielä joskus uudelleenkin. Toivottavasti jälleen neljän vuoden kuluttua (Los Angelesin kesäakisat), Kaivo-oja palaa iloisena viime kesän tunnelmiin.

Kaivo-oja sai heti Pariisin kisojen tiimellyksessä ja kisojen jälkeen valtaisan määrän kannustusviestejä. Pariisin menestys on heijastunut mukavalla tavalla Tampereella asuvan ja harjoittelevan Kaivo-ojan arkeen.

– Kun olen harjoitellut Nääshallilla, niin vastaan on tullut porukkaa, jotka ovat kertoneet seuranneensa innolla Pariisin otteluitani. Somenkin puolella

olen saanut viestejä, että olen ollut esikuva nuorille tytöille, Kaivo-oja kertoo.

Hän on erityisen tyytyväinen siitä, että on esimerkiksi innostanut uusia kävijöitä nyrkkeilyaleille.

– On aika makeata, että lajista ovat kiinnostuneet sellaisetkin, joille nyrkkeily ei ole ollut entuudestaan yhtään tuttu. Nyrkkeily on Suomessa kuitenkin aika pieni laji. Jos laji tulee tällä tavalla ihmisten tietoisuuteen, niin se on kyllä superhienoa, Kaivo-oja sanoo.

Olympiapaikka varmistui viimeisellä hetkellä

Pariisin kisat olivat Kaivo-ojan vuoden huippuhetki, mutta hän alleviivaa, että jo olympiakisapaikan varmistuminen keväällä oli kovan väännön takana.

– Pakko sanoa, ettei Pariisiin noin vain menty. Kävin kolme karsintaturnausta ja nappasin paikan viimeisellä mahdollisella hetkellä Thaimaan turnauksessa. Sekin on nostettava tässä esiin. Palaset loksahdivat kohdilleen, homma lähti toimimaan niin henkisesti kuin fyysisesti, Kaivo-oja kuvailee.

Tampereen Voimailuseuraa edustavaa Kaivo-ojaa valmentaa **Maarit Teuronen**. Siis sama valmentaja, jonka opein **Mira Potkonen** nyrkkeili kahdesti olympiapronssille.

Suomalaisen nyrkkeilyn suurlupaukseksi luonnehdittu Kaivo-oja on saanut kehuja erityisesti teknisestä osaamisestaan.

– Aika kovia sanoja, tietysti ne lämmittävät. Kovasti tehdään töitä sen eteen, että olisin kaikista paras. Ei tässä lajissa eikä oikeastaan missään lajissa voi koskaan olla ihan valmis. Mutta sehän tässä se juttu ehkä onkin. Aina on hommia tehtävänä, Kaivo-oja miettii.

Mahtava pohja joukkuevoimistelusta

Ennen nyrkkeilyuraansa Kaivo-oja oli kahdeksan vuotta mukana Tampereen Työväen Naisvoimistelijoissa, kunnes teki päätöksen lähteä kokeilemaan kykyjään nyrkkeilykehässä. Pitkä tausta joukkuevoimistelussa näkyy myös nyrkkeilyssä.

– Ihan mahtava pohja lajille kuin lajille. Sieltä tulee kehonhallinta. Tunnistaa oman kehon, miten se toimii ja liikkuu.

Askelmerkit kohti vuotta 2025 on jo piirretty.

– Nyt on julkistettu, että MM-kisat ovat ensi vuoden syyskuussa. Teen kovasti töitä niitä kohti. Hienoa taas päästä koviin paikkoihin heiluttamaan hanskaa kehässä, nyrkkeilystä nauttiva Kaivo-oja innostuu. ♦

– Olen saanut tälle vuodelle palaset paikoilleen, Miika Kirmula sanoo.

Psyykkinen valmennus nosti Miika Kirmulan aivan uudelle tasolle

On aika harvinaista, että suomalainen miessuunnistaja saavuttaa henkilökohtaisen EM-mitalin. On ennennäkemätöntä, että Suomi saavuttaa suunnistuksen sprinttaviestissä MM-mitalin, ja on myös erittäin harvinaista, että suomalainen miessuunnistaja voittaa maailmancupin osakilpailun.

Teksti: **Tommi Roimela** Kuva: **Anu Uhotoinen**

J oensuulaista Kalevan Rastia edustava **Miika Kirmula** onnistui vuonna 2024 kaikissa edellä mainitussa. EM-pronssia tuli pitkältä matkalta Unkarissa. Edinburghissa pidentyissä sprinttimatkojen MM-kisoissa hän juoksi toisen osuuden Suomen hopeaa voittaneessa sekaviestin kvartetissa. Kirmulan kausi huipentui syksyllä Kuopiossa, kun hän voitti pitkän matkan maailmancupin osakilpailun.

– Viestejä on jotenkin vaikea arvottaa, joten kyllä noista EM-mitali on järjestyksessä ykkösenä. Se oli kuitenkin ensimmäinen podiumpaikkani henkilökohtaisella tasolla. Mitali tuli myös kansainvälisessä maastossa, jossa suomalaiset eivät yleensä ole onnistuneet, Kirmula laitto i vuoden suurtekojaan järjestykseen.

– Ennen kautta molemmat arvokilpailut olivat päätavoitteena, eli tänä vuonna ei ollut vain yhtä päätapahtumaa.

Vastikään 30 vuotta täyttänyt Kirmula on ollut Suomen kärkisuunnistajia jo pitkään. Hän oli mukana Suomen MM-hopeaa voittaneissa viestijoukkueissa

vuonna 2019 ja 2023, mutta ei ole henkilökohtaisella tasolla ennen tätä kautta saanut täysosumia arvokisoissa. Tänä vuonna hän on saanut potentiaalinsa paremmin esiin.

– Olen saanut tälle vuodelle palaset paikalleen. Varmasti olen fyysisestikin ollut paremmassa kunnossa, mutta kehitys on tullut psyykkisellä puolella. Olen tehnyt toista vuotta töitä psyykkisen valmennuksen kanssa, Kirmula kertoi.

Aiemmin huippuonnistumisten saantia ovat haitanneet myös vammat. Osa psyykkisestä valmennuksesta on ollut sitäkin, että mahdolliset vammat eivät ole tuntuneet liian suurilta asioita. Niistä on näin päästy helpommin yli ainakin henkisesti.

– Pienistä asioista se lopulta koostuu, että olen saanut ehjiä tuloksia.

Kotikisavuosi edessä

Selvää on sekin, että onnistumiset ovat myös ruokkineet Kirmulan itseluottamusta. Kun hän on nähnyt, että

osaaminen riittää aivan maailman huipulle asti, on seuraaviin kisoihin ollut helpompi lähteä. Se lupaa Kirmulalle hyvää, sillä ensi kesänä on vuosi, jota suomalaissuunnistajat ovat odottaneet. Metsämatkojen MM-kilpailut käydään Kuopiossa. MM-odotuksia lisää sekin, että maailmancupin osakilpailuvoitto tuli nimenomaan MM-esikisoissa.

– Silloin, kun tuli ilmoitus, että MM-kisat ovat Suomessa, tulivat ne heti tärkeiksi, Kirmula muistutti kotikisojen tärkeydestä.

– Sekin on harvinaista, että suunnistaja on vahvasti mukana keskusteluissa, joissa pohditaan vuoden parasta suomalaisurheilijaa. Kirmula on otettu siitä, että hänen saavutuksensa on huomattu.

– Eri lajeja on tietysti ihan mahdotonta arvottaa, mutta aina on hienoa, kun kuka tahansa suunnistaja on mukana joillain listoilla.

– Itselle on iso asia olla mukana keskusteluissa, mutta lajille se on vähintään yhtä iso asia. On tosi tärkeää, että suunnistus saa näkyvyyttä, Kirmula korosti. ♦

Sekoitus ärtymystä ja ylpeyttä

Silja Kosonen muistelee kautta ristiriitaisin tuntein

Viime kesä oli moukarinheitäjä **Silja Kososelle** uran paras aikuisten tasolla. Suoritukset ja sijoitukset olivat kovia mutta sellaisia, joista kuitenkin jäi pieni harmitus. – Kesästä jäi aika ristiriitainen olo, hän tunnustaa.

Kosonen oli Rooman EM-kisoissa neljäs tuloksella 72,06 ja Pariisin olympiakisoissa viides tuloksella 74,04. Roomassa pronssi heltisi tuloksella 72,68, joten siitä Kosonen jäi reilut 60 senttiä. Pariisissa mitaliin olisi tarvittu 74,27, joten olympia-areenalla Kosonen oli mitallisesti hyvin lähellä mitalia – vaikka ei niin lähellä kuin neljänneksi heittänyt Puolan **Anita Wlodarczyk** (74,23).

– Etenkin EM-tulos jäi ärsyttämään, sillä siinä olisi ollut kultakin mahdollinen, Kosonen viittaa Italian **Sara Fantinin** voittotulokseen 74,18.

– Olympiamitali jäi kouluviivoittimen mitan päähän. Mutta sellaista urheilua on.

Kosonen kertoo ajan auttaneen. Ärtymys kesän tuloksista on vähentynyt ja tilalle on tullut tyytyväisyyttä ja ylpeyttäkin.

– Etenkin siitä olen ylpeä, että pystyin Pariisissa kahden huonon karsintaheiton jälkeen viimeiselläni ottamaan paikan loppukilpailuun. Sen ansiosta sain kisata ja onnistua olympiafinaalissa. Tunne viimeisen karsintaheiton jälkeen oli huima, Kosonen muistelee.

– Tiivistäen: olen kauteen tyytyväinen mutta jäi kyllä jotain hampaankoloonkin.

Tutut kuviot

Kosonen on urheilijana vielä nuori. Hän täyttää 16. joulukuuta 22 vuotta.

– Tiedän, että olen nuori, ja jos vaan pysyn terveenä, kausia on vielä paljon edessä.

Ihmeitä ei tarvita, jotta tulevat kaudet tuovat pistesijojen sijasta mitaleita.

– Tekniikkani on aika kohdillaan, vaikka ei toki täydellinen. Se, mitä tarvitaan, on nopeus, samoin lajivoima. Niitä saan jatkamalla nykyistä treeniä, suuria muutoksia ei tarvita, Kosonen arvioi.

Yhteistyö pitkäaikaisen valmentajan **Jani Pihkasen** kanssa jatkuu.

Teksti: **Maria Vesterinen** Kuva: **Lukasz Szlag**

Muutenkin kuviot ovat tutut. Turun Urheiluliittoa edustava Kosonen aikoo harjoitella talven pääosin kotiseudullaan Raisiossa Turun naapurissa.

Kevätpuolella ohjelmaan on suunnitella leiri tai kaksi, mutta pääosin Kosonen vetää talven harjoitukset treeniluolassaan Raision Temppeleluoreen louhitun vanhan jätevedenpuhdistamon tiloissa. Paikka on myös muiden alueen moukarinheitäjien käytössä, mutta useimmiten Kosonen saa olla omassa rauhassaan.

– Joskus seurana on pari hiirtä, Kosonen nauroi *Turun Sanomien* haastattelussa viime talvena.

Luolaston tiloista löytyy kaikki urheilijalle tarpeellinen moukarinhäkistä punttisaliin.

– Annan arvosanaksi kymppi miinus. Luolasta ei puutu mitään, mitä harjoittelussa tarvitsen.

Heittäjien tarvitsemat urheilupaikat on rakennettu luolaan talkoilla. Tarvikkeita ja välineitä saatiin sieltä täältä, joten rahaa ei juuri kulunut. Esimerkiksi heittohäkki on Tampereelta, verkko Raision ulkokentältä ja lattian tartan-palat Kaarinasta. Heittohäkin takaseinä pehmentävät paperitehtaalta saadut paperikoneen alushuovat.

Myöhäinen päätähtäin

Syksy oli lämmin, joten Kosonen treenasi pitkään ulkona. Pimeys ajoi hänet lopulta luolan suojiin. Kauden 2025 tähtäin on ennen kaikkea Tokion MM-kisoissa syyskuun puolivälin paikkeilla.

– Ei niitä oikein voi kesän kohokohdaksi luonnehtia, kun ovat syksyllä. Täytyy miettiä kauden aloitus ja rytmitys tarkasti, että vire säilyy.

Urheilu-uran rinnalla Kosonen opiskelee Turun yliopistossa pääaineenaan saksaa, sivuaineina englantia ja historiaa.

–Opinnot ovat taas vauhdissa parin hiljaisemman vuoden jälkeen. ♦

Silja Kosonen pääsi viime kaudella kahdesti hyvin lähelle ensimmäistä aikuisten sarjan arvokisamitaliaan.

Parhaiten palkattu, mutta onko paras?

Markkanen haluaa kehittyä yhä paremmaksi

Koripalloilija **Lauri Markkanen** on hallitseva Vuoden urheilija. Utah Jazzin tähtipelaaja esiintyi keväällä 2023 NBA:n tähdistöottelussa, ja se oli äänestäjille vakuuttava näyttö. Markkanen oli Vuoden urheilijan äänestyksessä ylivoimainen, vaikka Jazz ei päässyt edes pudotuspeleihin.

Teksti: **Tommi Roimela** Kuva: **Kyzer Armendariz**

Entäpä nyt? Markkanen vuosi 2024 on ollut rikkonainen. Kevätkaudella hän oli pitkään sivussa, ja loukkaantumisia on ollut myös syksyllä. Kentällä ollessaan Markkanen on ollut seuransa johtotähti, mutta Utah Jazz on kärsinyt lähinnä tapioita. Seurassa Markkaseen luotetaan. Siitä kertoo suomalaisässän kesällä solmima 237 miljoonan dollarin arvoinen jatkosopimus.

Jos pelkästään rahalla mitataan arvostusta, Markkanen pitäisi valita Vuoden urheilijaksi niin kauan kuin hän NBA:ssa pelaa. Raha ei toki Vuoden urheilija -äänestystä ratkaise, mutta silti moni on sitä mieltä, että pelkkä NBA-tähtistatus tekee Markkasesta Vuoden parhaan suomalaisurheilijan.

– Tässä on puolensa. Sitä voi pohdita, mitkä ovat todennäköisyydet, että Suomesta nousee maailman toiseksi pelatuimmassa pallopelissä All Stars -tason pelaaja. Eli sillä mittarilla Lauri on maailman 24 parhaan pelaajan joukossa. Mutta en minä sitten lopulta halua lähteä vertaamaan ja arvottamaan tuota muiden lajien kanssa, I divisioonassa pelaavan Jyväskylän Basketball Academyn valmentaja ja Markkasen uraa läheltä seurannut **Mikko Tupamäki** miettii.

– Aina voi laittaa mitaleja ja saavutuksia järjestykseen, mutta mielestäni kovin urheilija on lajista riippumatta se, joka pääsee lähimmäksi potentiaaliansa. Ja siinä urheilijoilla katto on eri korkeudella, ja Laurilla katto on jo geneettisesti erittäin korkealla, Tupamäki toteaa.

Markkasen potentiaali on todellakin valtava. Urheilijaperheen nuorin veli pääsi jo lapsena kehittäviin koviin pelei-

hin. Markkasen vahvuus on sitten ollut, että poikkeuksellisesta lahjakkuudestaan hänellä on ollut valtava halu tulla maailman parhaaksi, ja hän on tehnyt kovaa työtä tavoitteensa eteen. Kattoaan hän ei ole saavuttanut edes All Stars -tason pelaajana.

– Ehkä itse eniten arvostan Laurissa hänen haluaan kehittyä edelleen kaikkiin mahdollisiin keinoihin. Siinä sivussa hän on myös vastuullinen perheenisä. Laurissa on niitä piirteitä, joita arvostan kaikissa urheilijoissa, Tupamäki toteaa.

Kunnianhimoinen tavoite

Markkanen haluaa tulla edelleen paremmaksi pelaajaksi. Ylen dokumentista *Lauri Markkanen – suomalainen supertähti* käy ilmi sekin, että koripallosuuruus itse haluaa arvostusta yli lajirajojen.

– Mun mielestä on hyvä yrittää olla Suomen kaikkien aikojen paras urheilija lajista riippumatta, Markkanen toteaa dokumentissa.

– Se on aika kunnianhimoinen tavoite. Meillä on kuitenkin ollut **Paavo Nurmea** ja muita matkan varrella, isä **Pekka Markkanen** toppuuttelee poikaansa.

Eri lajien ja eri aikoina menestyneiden urheilijoiden vertailu taitaa lopulta olla mahdotonta. Markkanen on joka tapauksessa pioneeri. Hän on esimerkiksi osoittanut, että suomalainen koripalloilija voi nousta lajissaan aivan äärimmäiselle huipulle. Markkanen on koripalloilijana onnistunut samassa kuin **Jari Litmanen** jalkapalloilijana. Molemmat ovat nousseet ylimpään tähtikategoriaan maailmanlaajuisissa palloilulajissa.

– Ennen kuin **Hanno Möttölä** NBA:han itsensä pelasi, suomalainen NBA-pelaaja tuntui aika utopistiselta ajatukselta. Nyt nuorille on esimerkkejä, että se on mahdollista. Pelikenttä on sillä tavalla pienentynyt, Tupamäki muistuttaa pioneerien merkityksestä.

Litmanen muuten valittiin ensimmäisenä jalkapalloilijana Vuoden urheilijaksi, ja Markkanen teki saman tempun ensimmäisenä koripalloilijana. ♦

Lauri Markkanen pääsi viime tammikuussa poseeraamaan Vuoden urheilijana ensimmäisenä koripalloilijana.

”Ilo on kieltämättä iso, kun joskus jätän hänet taakseni”

Kerttu Niskasen harjoitusseurana huippukuntoinen aviomies

Kerttu Niskanen debytoi vuonna 2011 arvokisoissa Norjassa. Nyt samassa maassa odottavat jo hänen 10. arvokisansa.

Teksti: **Pekka Holopainen**
Kuva: **Hiihtoliitto**

Kokonaismaailmancupin viides sija, normaalimatkojen maailmancupin neljäs sija.

Kerttu Niskanen esiintyi jälleen viime kaudella tehtaan takuulla, ja valinta Vuoden urheilija -ehdokkaaksi Urheilutoimittajain liiton rankkauksessa oli itsestään selvä. Kolmen osakilpailuvoiton lisäksi Niskanen haravoi maailmancupista yhteensä seitsemän palkintopallisijoitusta ja nappasi vuodenvaihteen Tour de Ski -turneelta kokonaiskilpailun kolmannen sijan.

Vaikka 36-vuotiaalla hiihtäjällä on luonnollisesti latua paljon enemmän takana kuin edessä, aviomiehensä **Juho Mikkosen** valmentama Niskanen ei ole vielä kertaakaan julkisuudessa edes vihjailut lopettamisella.

Vuoden urheilija -äänestyksessä Niskanen on parhaimmillaan, 2022, sijoittunut kuudenneksi. Taso oli silloin harvinaisen kova, sillä harvoin äänestysvuoden olympiakisoissa kaksi henkilökohtaista mitalia saavuttanut urheilija jää näin matalaan sijoitukseen.

– Paljon on harjoiteltu ja kaikenlaista tehty. Ihan kaikki on laitettu peliin, mitä naisesta lähtee, Niskanen kertoi avatuaan kilpailukautensa Muonion Olosunturin ensilumenkisoissa marraskuun puolivälissä.

Tason kovimpana mittarina oli saksalainen olympiavoittaja **Victoria Carl**, joka sijoittui suomalaisen edelle sekä perinteisen että vapaan hiihtotavan kilpailuissa.

Tämä on kuitenkin Niskaselle trendinomaista; hän ei koskaan ole ollut alkukaudesta parhaimmillaan, vaan hurjan harjoituskuorman aiheuttama räsytystila muuttuu huippusuorituskykyisyydeksi kilpailujen kautta.

– Siihen ei ole tulossa uutta, että olisin jatkossa alkukaudesta parempi kuin loppukaudesta. Se resepti ei enää tässä vaiheessa uraa muutu. Kilpailemisen kautta huippukuntoon, Niskanen nauraa.

Tästä katsannosta helmi-maaliskuun taitteeseen, pitkälle kevättalveen sijoittuvat arvokisat sopivat Sotkamon Vuokattissa asuvalle urheilijalle hyvin.

MM-kisat ovat tällä kertaa poikkeuksellisen mielenkiintoiset, sillä pohjoismaisten talvilajien liiankin yksinäinen dominaattori Norja järjestää sellaiset 14 vuoden tauon jälkeen.

– Kun muistelen edellisiä arvokisoja Norjassa, niin tunnelmaa riittää, Niskanen sanoo.

Edellisistä Norjan järjestämisistä arvokisoista Niskasen muistot ovat myönteisiä. Debyytti Oslon Holmenkollenilla 2011 tuotti 10 kilometrin (p) kilpailussa peräti 8. sijan. Suomen naishiihdon silloisesta tasosta kertoo, että tuolloisesta sijoituksesta huolimatta kilpailu jäi Oslon arvokisojen ensikertalaisen ainoaksi.

Hyvä fiilis harjoituskaudesta

MM-Trondheimin ennakkolipunmyynti on jo ylittänyt Oslon lukemat 14 vuoden takaa. Kerttu Niskaselle arvokisat ovat jo kymmenennet; väliin ovat debyytin jälkeen jääneet vain Seefeldin MM-kisat 2021. Silloin kisahiihtämisen esti jalkavamma.

Niskanen ei ole enää muutama vuoteen juuri tarvinnut A-maajoukkueen resursseja harjoituskaudella, vaikka olisi nimellisesti ykkösryhmän vahvuuteen kuulunutkin.

Hän on aviomiehensä, valmentajansa Juho Mikkosen kanssa kulkenut omia polkujaan. Tähän kauteen valmistavalla harjoitusjaksolla pariskunta matkusti kolmesti pitkälle, Niskasen fysiologialle erinomaisesti sopivalle korkean paikan leirille Italiaan koiransa Martan kanssa.

– Muu harjoittelu keskitettiin ihan

Kerttu Niskanen, 36, ei ole vielä kertaakaan julkisuudessa edes vihjaisut lopettamisella.

Vuokattiin kotimaisemiin. Tosi hyvä fiilis jäi harjoituskaudesta.

Yleensä huippukestävyysurheilijat tarvitsevat leireillä kovaa sparria joukkuekavereista, mutta Mikkonen ei ole tästä katsannosta mikä tahansa valmentaja. Hän edusti sprinttihiihtäjänä Suomea olympia- ja MM-kisoissa eikä ole käännetty kylkeä aktiiviuransa jälkeenkään.

– Juho on yhä siinä kunnossa, että pystyy tekemään kanssani kaikki treenit. Ilo on kieltämättä iso, kun joskus jätän hänet taakseni, Niskanen toteaa tavaramerkkinsä eli hersyvän naurun kera.

Kerttu Niskasen pikkuveli **Iivo** yrittää suomalaisen urheiluhistoriaan Trondheimissa 4.–6. maaliskuuta, kun miehet hiihtävät peräkkäisinä päivinä 10 kilometrin (p) väliaikalähdön, perinteisen parisprintin ja 4x7,5 kilometrin viestin.

Isosiskolle moinen putki ei ole mahdollinen, sillä vaikka miesten ja naisten väliaikalähdöt ja parisprintit hiihdetään samoina päivinä, naisten 4x7,5 kilometrin viestihiihto käydään vasta 7. maaliskuuta. ♦

EM-pronssi ei riittänyt olympiapaikkaan Joakim Oldorffin katse jo Los Angelesissa

Teksti: **Matti Hannula** Kuva: **Sulkaopallioliitto**

Sulkaopalloilija **Joakim Oldorffilta** jäivät tuoreesta EM-pronssimitalista huolimatta Pariisiin olympiakentät kokematta. Ranking ratkaisi Suomen edustuspaikan kohtalon **Kalle Koljosen** eduksi. Neljän vuoden päästä Los Angelesissa Oldorff aikoo vakaasti debytoida viiden renkaan karkeloissa.

Koljonen ja Oldorff, espanolaisen Tapion Sulan kaksikko, oli maailmanrankingissa peräkkäisillä sijoilla vähän yli viidenkymmen hujakoilla.

– Olihan olympiakisoista rannalle jääminen tietysti pettymys. Olin juuri kokenut EM-pronssin myötä urani tähän-

astisen kohokohdan. Sen jälkeen, pitkän jännittämisen päätteeksi, tuli toistaiseksi suurin pettymys, Oldorff kommentoi Sulkaopallioliiton esittämää ja Olympiakomitean siunaamaa valintaa.

EM-kisat pelattiin huhtikuussa Saksan Saarbrückenissä. Oldorffin pronssi oli vasta Suomen sulkaopallohistorian toinen kaksinpelin arvokisamitali. Koljonen oli yltenyt vastaavaan saavutukseen kolme vuotta aiemmin.

– Pelasin EM-kisoissa tosi hyvin omaa peliäni, sanoo Oldorff, joka kukisti Saarbrückenissä kaksi rankingissa selvästi korkeammalla olevaa pelaajaa, belgialaisen **Julien Carragin** ja ranskalaisen **Alex Lanierin**. Välierissä tuleva Euroopan mestari ja maailmanlistan nelonen, Tanskan **Anders Antonsen**, oli liian kova vastus. Pronssiottelua ei pelattu, molemmat välierissä hävinneet pelaajat saivat pronssimitalin.

Rankkaa ja raakaa

Sulkaopallo on mailapeleistä fyysisesti rankimpia. Raakuutta puolestaan löytyy pelijärjestelmästä: jos kaavio ja arpa heittävät heti verkon toiselle puolelle maailman rankingyökkösen, on ensimmäinen peli usein myös viimeinen.

– Jos kisoja haluaa voittaa, on kaikki vastustajat voitettava, Oldorff kuittaa tylyn systeemin.

– Sijoittamattomalla pelaajalla voi tulla vastaan jo ensimmäisellä kierroksella vastaan kuka tahansa. Sen vuoksi kisaan on syytä päästä mahdollisimman hyvin sijoitettuna.

Oldorff herää yleensä varttia vaille kuusi. Aamutreenit alkavat puoli kahdeksalta.

– Totta kai joskus väsyttää, mutta halulla paremmaksi sulkaopalloilijaksi nostaa minut aina sängystä.

Oldorffilla on normaalisti kaksi treeniä kuutena päivänä viikossa.

– Mutta rytmi rikkoutuu usein, koska pelaan niin paljon ulkomailla.

Oldorff pelaa säännöllisesti Tanskan liigaa ja silloin tällöin myös Sveitsin liigaa.

– Tanskassa joukkueeni Team Skalskørin Slagesenia valmentaa Tanskan maajoukkueen entinen taktinen valmentaja **Steen Pedersen**. Hänellä on minulle paljon annettavaa.

Viime aikoina Oldorff on lisäksi käynyt usein pelaamassa Aasiassa.

– Monet maailman parhaista pelaajista ovat sieltä. Jos huipulle haluaa, on pakko käydä pelaamassa heitä vastaan, Oldorff toteaa.

– Mutta vaikka Suomessa ei ole samantasoisia treenikavereita, saan minä erittäin hyvää treeniä täälläkin.

Oldorff täyttää näinä päivinä vasta 22 vuotta, mutta sulkaopalloa hän on pelannut jo 16 vuotta.

– Ulkomaillakin kävin isäni kanssa pelaamassa jo tosi nuorena.

Taloudellisesti Oldorffin pelaamisen ja harjoittelemisen mahdollistaa nykyään Sport Fund.

– Olen urheilija-yrittäjä. Sport Fundin kautta osakkaat sijoittavat yritykseeni, jonka talouden me jaamme. Sport Fundista saan myös tukea markkinointiin, talousosaamiseen ja huippu-urheiluun.

Oldorffia on jo kuutisen vuotta valmentanut **Anu Nieminen**, jolla on kokemusta neljistä olympialaisista ja joka oli naisten maailmanlistalla kaksinpelissä parhaimmillaan 13:s.

– Anu on mahtava valmentaja, kehuu Oldorff, jolla on ykköstavoitteenaan päästä ensimmäisiin olympialaisiinsa vajaan neljän vuoden päästä.

Oldorff ei ole vielä pelannut MM-kisoissa. Ensi vuonna hänen rankinginsa riittänee niihin karkeloihin, EM-kisoihin taas joka tapauksessa. ♦

Joakim Oldorff pelaa sekä Tanskan että Sveitsin liigaa ja käy usein pelaamassa myös Aasiassa.

– Jos huipulle haluaa, on pakko käydä pelaamassa parhaita vastaan.

Pitkä arvokisaputki sai arvoisensa päätöksen

Toni Piispanen jätti areenat tuoreimpina tuliaisinaan kaksi mitalia

Ratakelaaja **Toni Piispanen** päätti huippu-urheilijan uransa kahteen mitaliin Pariisin paralympialaisissa. Ne olivat hänen arvokisamitalinsa numerot 23 ja 24.

Teksti ja kuva: **Matti Hannula**

Piispanen arvokisaura – ja mitaliputki vammaluokassa T51 oli alkanut vuoden 2011 MM-kisoista. ”Musta aukko” jäi oikeastaan vain Rion 2016 paralympialaisten kohdalle. Niihin Piispanen joutui lähtemään olkapäävammaisena, eikä kisakunto aivan riittänyt podiumille.

Nyt Piispanen olisi hyvinkin voinut päättää uransa kahteen paralympiakultaan, mikäli hänen kelaustuolistaan ei olisi harjoituksissa viime huhtikuun puolivälissä, täysivauhtisen satasen spurtin lopuksi, hajonnut ohjain. Piispanen ei saanut käännettyä nokkapyörää vasemmalle kaartuvan radan suuntaisesti vaan pauskautui tuoleineen päin seinää. Reisiruu murtui. Vamma vaati leikkauksen.

– Ensimmäinen kysymykseni lääkärille oli: ”Mitenkäs Pariisi?”, Piispanen kertoo.

– Hän sanoi sen olevan mahdollista.

Piispanen taisteli itsensä kisakuntoon, vaikka hän ei jalan turvotuksen vuoksi mahtunut kelaustuoliinsa yli kahteen kuukauteen.

– Oli keskityttävä voimaharjoitteluun ja jätettävä tekniset harjoitteet pois.

Kesän edetessä harjoittelu alkoi sujua aina vain paremmin. Elokuun puolivälissä Piispanen valmennustiimeineen päätti hakea kuntohuipun syyskuun alun paralympialaisiin harjoittelun keventämisen kautta. Suunnitelma toimi.

– Vauhti alkoi löytyä ja tuli vielä Pariisissa harjoituskentälläkin päivä päivältä paremmaksi. Se nosti itseluottamusta.

Piispanen kelasi kisoissa 200 metrillä hopealle, 100 metrillä pronssille.

– Kahdesta kultamitalista me vielä talvella puhuimme, mutta hopea ja pronssi oli maksimi tähän kohtaan. Yksikin mitali olisi riittänyt, Piispanen toteaa.

– Lopettamispäätös oli tehty jo aiemmin. Se ei olisi muuttunut, vaikka en olisikaan päässyt Pariisiin tai jos olisin jäänyt siellä ilman mitalreja.

Rugbysta räjähtävyyttä

Piispanen kokonaissaldoksi jäi siis kunnioitettavat 24 arvokisamitalia, kirkkaimpina kruunuina kaksi paralympiakultaa (Lontoo 2012 ja Tokio 2021).

– Arvostan korkealle myös kolme timanttiliigan voittoani (2017, 2019 ja 2021). Ne eivät ole olleet julkisuudessa isommin esillä, vaikka kaikki parhaat ovat aina olleet sielläkin paikalla, Piispanen sanoo. Kaikkiaan hänellä on paralympialaisista viisi mitalia, MM-kisoista 11 ja EM-kisoista kahdeksan. Mitaleista 13 on tullut 100 metriltä, kahdeksan 200 metriltä ja kolme 400 metriltä.

Lahtelaislähtöinen, nykyään Helsingin Vuosaarella asuva Piispanen pelasi nuorena tosissaan jalkapalloa. Joukkuepeli vaihtui teini-iässä karateen, missä Piispanen ehti kansainvälisille areenoille asti. Vuonna 1993 hän tuli karatenäytöksessä pää edellä lattiaan ja halvaantui.

– Pelasin 15 vuotta pyörätuolirugbya, ennen kuin aloin keskittyä pelkästään kelaukseen. Räjähävä lähtöni on rugbyyn ansiota. Olin jo Lontoossa 2012 satasen alkukiihdytyksessä ylivoimainen, kertoo Piispanen, joka teki tuolloin läpimurtonsa suomalaisen huippu-urheilueliittiin.

Piispanen ei putoa nyt tyhjän päälle.

– Kaksoisura, eli työn tai opiskelun ja urheilun yhdistäminen, on ollut aina ohjenuorana elämässäni, sanoo opetus- ja kulttuuriministeriössä valtion liikunta-neuvoston pääsihteerinä työskentelevä Piispanen, 48.

– Enkä ole suinkaan lopettanut liikuntaa vaan jatkan ylläpitävää treenaamista kolmesti viikossa. ♦

Toni Piispanen saavutti huikealla kilpailu-urallaan ratakelaajana peräti 24 arvokisamitalia.

VUODEN URHEILIJA

Vuoden urheilija -valinnalla on pitkät perinteet. Ensimmäisen kerran Vuoden urheilija valittiin vuonna 1947. Tammikuussa 2025 julkistetaan 78. Vuoden urheilija. Samalla palkitaan myös Vuoden joukkue, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuori urheilija.

SUOMEN PURJEHDUS JA VENEILY
SEGLING OCH BÅTSPORT I FINLAND

HIHTOMUSEO
SKI MUSEUM

Lahden Urheilukeskus
www.hihtomuseo.fi

SUOMEN MOOTTORILIITTO ry
FINLANDS MOTORFÖRBUND rf

**Menestystä ja
hyviä lyöntejä
tulevaisuu-
dessakin!**

URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTO

URHEILU
MEHILÄINEN

SUOMEN PESÄPALLOLIITTO RY
www.pesis.fi

**HYVÄÄ JOULUA
JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!**

Kiitos hyvästä ja rakentavasta yhteistyöstä suomalaisille
urheilutoimittajille ja urheilutoimituksille 2024.

Mikko Rantanen on tehnyt tänäkin vuonna vakuuttavaa jälkeä NHL-kaukaloissa. Kuva kevään 2023 MM-kisoista. Seuraavan kerran Rantanen pukee Suomi-paidan päälle helmikuussa Pohjois-Amerikassa pelattavassa 4 Nations -turnauksessa.

Sadasta tehopisteestä on tullut Mikko Rantaselle NHL-normi Turkulainen lumivyöry

Teksti: **Mika Saukkonen** ja **Matti Hannula**
Kuva: **SJL/Pasi Mennander**

Colorado Avalanchen teho-
hyökkääjä **Mikko Rantanen**
on jo kahdella peräkkäisel-
lä NHL-runkosarjakaudella
takonut toistasataa teho-
pistettä. Eikä kuluvan kau-
den alku viittaa mihinkään
muuhun kuin kolmanteen
peräkkäiseen.

Mikko Rantasella on menos-
sa kaikkiaan jo kymmenes,
yhdeksäs täysipainoinen
NHL-kausi. Colorado
Avalanche varasi hänet ensimmäisellä
kierroksella NHL:n varaustilaisuuden
kymmenentenä pelaajana kesällä 2015.
Ensimmäisen liigaottelunsa TPS-kasvat-
ti oli pelannut 16 vuoden ja yhden kuu-
kauden ikäisenä 1. joulukuuta 2012 Ou-
lussa Kärppiä vastaan. Turun Palloseu-
rassa hän kaikki 108 SM-liigaotteluaan
pelasi, kunnes kaudeksi 2014–2015,
eli heti draftin jälkeen siirtyi taalajaille.

Ensimmäisellä Colorado-kaudellaan
Rantaselle kirjattiin kuitenkin vain yh-
deksän NHL-peliä. Suurin osa kaude-
sta kului farmissa AHL:ssä San Antonio
Rampagessa, missä Rantanen tehoili 52
pelissä 60 (24+36) pistettä.

Vuodenvaihteessa 2015–2016 Suo-
messä pelatuista ja isäntien kultajuhlisiin

päättäneistä alle 20-vuotiaiden MM-ki-
soista kaikki muistavat tehoketjun **Jesse Puljujärvi – Sebastian Aho – Patrik Laine** ja useimmat myös finaalin jatko-
ajalla Venäjää vastaan Suomelle mesta-
ruusmaalain vanhanaikaisella viimeistel-
leen **Kasper Kapasen**. Mutta harvem-
pi muistaa, kuka oli tuon joukkueen
kapteeni. Vastaus on Mikko Rantanen.
NHL:stä hän ei olisi kisoihin päässyt,
mutta farmista se oli mahdollista.

Pisterohmuna Stanley Cup -kaudellakin

Kuusi ja puoli vuotta myöhemmin
Rantanen voitti Stanley Cupin Colora-
do Avalanchen varakapteenina. Tuolla
kaudella Rantanen tehoili runkosarjas-
sa pelaamissaan 75 ottelussa "vain" 92
(36+56) pistettä, pudotuspeleissä 20 ot-
telussa 25 (5+20).

Seuraavalla kaudella (2022–2023)
Rantanen ylitti ensimmäisenä suo-
malaispelaajana tällä vuosituhannella
NHL:n runkosarjassa sekä 50 maalin
että 100 tehopisteen rajan (55+50=105).

Viime kaudella (2023–2024) Ranta-
sesta tuli toinen suomalainen, joka on
NHL:ssä pystynyt kolmeen perättäiseen
50 syöttöpisteen kauteen. Samalla kau-
della Rantanen rikkoi 600 tehopisteen
rajan ja teki sen suomalaisista kolman-
neksi nopeimmin. Vain **Jari Kurri** ja **Tee-
mu Selänne** ovat saavuttaneet kyseisen
rajan nopeammin.

Maaliskuussa 2024 Rantanen ohit-

ti NHL:ssä pelanneiden suomalaisten
maalipörssissä **Saku Koivun** nousten
viidennelle sijalle. Kolmantena olevan
Olli Jokisen takavalot siintävät jo sekä
Rantasen että Florida Panthers -kaptee-
ni **Aleksander Barkovin** silmissä.

Rantanen oli viime kauden NHL-
runkosarjassa parhaana suomalaisena
pistepörssin kahdeksas, kuten edellis-
kaudellakin.

Siskotkin pärjanneet

Leijonissa Rantanen on edustanut Suo-
mea MM-kisoissa 2016, 2017, 2018 ja
2023. Konkreettisenä muistona hänellä
on niistä vuoden 2016 hopea.

Kauden 2024 jälkeen Rantanen oli pe-
lannut NHL:n runkosarjassa yhdeksän
kautta ja yhteensä 570 ottelua tehopis-
tein 262+355=617. Pudotuspeleissä sal-
do on 81 ottelua tehopistein 34+67=101.

Kaudella 2023-2024 tehot olivat 80
runkosarjan ottelussa 42+62=104 ja
pudotuspeleissä 11 ottelussa 4+10=14.
Kuluvallakin kaudella Rantanen oli jo
marraskuun loppuun mennessä kirjaut-
tanut runsaat 30 pistettä. NHL:n All Star
-ottelussa Rantanen on pelannut sekä
2019 että 2023.

Mikko Rantanen, 28, on menestynyt
jäkiekkoilija, mutta ei kolmisisaruk-
sisen perheen ainoa mestariurheilija.
Sekä hänen isosiskonsa **Laura** että pik-
kusiskonsa **Noora** voittivat Turun Pallo-
seurassa kolme peräkkäistä salibandyn
naisten SM-kultaa vuosina 2022–2024. ♦

Neljä voittoa MM-ralleissa ja pääsy F1-auton rattiin

Kalle Rovannerän "välivuosisikin" oli vauhdikas

Kalle Rovannerä oli jälleen rallivuoden menestynein suomalaiskuljettaja, vaikka hän ajoi tämän vuoden MM-sarjassa vain puolikkaan kauden. Kaksinkertainen maailmanmestari Rovannerä halusi keventää kalenteriaan ja teki monet yllättäneen ratkaisunsa.

Teksti: **Matti Lehtisaari**

Rovannerä, 24, on ajanut rallia ammattimaisesti jo 16-vuotiaasta lähtien. Vuosi sitten syksyllä Rovannerä koki, että kuormitus alkoi käydä jo liialliseksi. Hän päätti ottaa hetken happea ja lähteä mukaan vain osaan MM-ralleista.

Vauhtia riitti päättävänkkin vuoden MM-sarjassa. Toyota-tallin tähtikuljettaja nappasi neljä osakilpailuvoittoa: Keniassa, Puolassa, Latviassa ja Chilessä.

Voittojen vastapainoksi Rovannerä sortui ulosajoihin Ruotsin ja Portugalin MM-ralleissa. Rovannerä kiisti puheet siitä, että hänen keskittymisensä olisi herpaantunut, koska osa-aikakuskinä hän ei nyt kamppailut maailmanmestaruudesta.

Kitkerä pettymys Jyväskylässä

Puolan MM-rallin voitto todisti jälleen Rovannerän huimat ajotaidot. Rovannerän ei pitänyt osallistua koko kilpailuun, mutta tilanne muuttui, kun **Sebastien Ogier** loukkaantui rallin nuotitusjaksolla. Rovannerä sai kesälomaltaan pikahäilytyksen Puolaan.

Lyhyeksi jäänyt valmistautuminen ei näkynyt kuitenkaan millään tavalla, vaan Rovannerä kurvaili Puolassa selvään voittoon. Toiseksi ajanut tallikaveri **Elfyn Evans** taipui puolella minuutilla.

Vuoden karvaimman pettymyksensä Rovannerä koki loppukesällä ajatussa

Kalle Rovannerä on pitänyt rallin MM-sarjan osalta puolittaisen välivuoden.

Jyväskylän MM-rallissa. Hän ajoi ylivoimaisessa johdossa, kunnes osui isoon kiveen kilpailun toiseksi viimeisellä erikoiskokeella. Auto kellahti kyljelleen ojaan. Ensimmäistä Suomen MM-rallin voittoaan jahdanneen Rovannerän kilpailu päättyi keskeytykseen.

Haave pääsystä F1-auton rattiin toteutui

Rovannerä on monipuolinen rattimies ja viihtyy hyvin myös rata-autoilun maailmassa. Tänä vuonna vähentyneet MM-rallit mahdollistivat Rovannerän osallistumisen Porsche Carrera Cup Benelux-sarjan ja Porsche Carrera Cup Italian osakilpailuihin.

Marraskuussa Rovannerä pääsi toteuttamaan pitkäaikaisen haaveensa, kun hän sai mahdollisuuden kokeilla F1-auton vauhtia. Rovannerä testasi Itä-

vallassa formula ykkösten huipputallin Red Bull Racingin autoa.

Rallimestari innostui vertailemaan ralli- ja formula-autojen eroja.

– Formula-autossa on pitoa ihan älyttömästi. Mutkissa voi ajaa paljon kovempaa. Auto on fyysisestikin aika erilainen tuntuinen. Tulee paljon rallia enemmän sivuttaisia g-voimia, Rovannerä maisteli ensimmäisiä kokemuksiaan formuloista.

Ensi kaudella Rovannerä aikoo kierittää jälleen täyden kauden rallin MM-sarjassa. On mielenkiintoista seurata, mitä hän tekee tulevaisuudessa. Vieläkö ralliin riittää kipinää, vai siirtyykö hän rata-autoilun puolelle?

Toyotan ja F1-talli Haasin monivuotinen yhteistyösopimus saattaa avata myös Rovannerälle mielenkiintoisia mahdollisuuksia. Toyota on jatkossa Haasin tekninen yhteistyökumppani. ♦

Jatkoaikatappio rankingyökköselle olympiatatamalla Luukas Saha voitti – vielä häviteessäänkin

Luukas Saha voitti Suomen ensimmäisen judon MM-mitalin 43 vuoteen. Samalla hän voitti itsensä ja oli sen ansiosta hiuskarvan päässä olympialaisten jättilyllätyksestä.

Teksti: **Topias Kauhala**

Judoka Luukas Sahan huippuvuosi alkoi tulosten valossa toukokuuisella Grand Slam -pronssisijalla Kazakstanista. Grand Slam -kilpailuja arvostetaan judopiireissä, ja podiumsija oli Sahalle, 26, uran ensimmäinen.

Sen perään Saha valloitti MM-tatamin hakiessaan Abu Dhabista 66-kiloisten MM-pronssia. Se oli ensimmäinen suomalainen judon MM-mitali 43 vuoteen.

Grand Slam-sijoituksia ei suomalaismediassa ymmärrettävästi huomioida, kun taas MM-mitali on jo huomattavasti isompi juttu.

Isoimmassa mahdollisessa valokeilassa Saha oli kuitenkin vasta Pariisiin olympialaisissa. Siten hänen hienon vuotensa näkyvin teko oli siis ironisesti hetki, jolloin hän hävisi pudotessaan toisella kierroksella rankingyökköstä, moldovalaista **Denis Vierua** vastaan jatkoajalla 0–1.

– Oli niin lähellä se voittaminen kuin voi vain olla. Vaikeinta vastustajaa vastaan, mitä voi olla. Tappioksi se oli niin hyvä kuin voi, mutta tappio se oli, Saha hymähtää.

Voittaminen ja häviäminen ovat urheilussa mustavalkoista puuhaa, mutta tällä kertaa Saha tavallaan voitti myös häviteessään.

Voitto jäi hiuskarvan päähän, kun Sahalla oli Vieru jo otteessaan. Voittamista oli kuitenkin se, miten Saha pääsi Pariisissa ottelemaan.

– Monesti on jäänyt harmittamaan se, että ei ole saanut ulosmitattua osamista. Nyt olin parhaimmalla iskussa ja sain oteltua parasta judoani, mitä koskaan aiemmin.

Luukas Saha esitteli Abu Dhabissa pronssimitaliaan, joka oli ensimmäinen suomalaisen saavuttama judon MM-mitali sitten Juha Salosen pronssin vuodelta 1981.

Absurdeista asioista tuli totta

Sahan vuoden isoin voittaminen liittyy juuri siihen, minkälainen ottelija Sahasta on yhtäkkiä kasvanut – ja mitä kaikkea hän pääsi sitä kautta vuonna 2024 kokemaan.

Vielä vuoden alkaessa olisi kuulostanut absurdilta, että vuosi tuo tullessaan MM-mitalin, kovan olympiataistelun, Vuoden urheilija -ehdokkuuden, kalareissun tasavallan presidentin **Alexander Stubbin** kanssa ja kutsun Linnan juhliin.

– Vaikka sitä toistelikin itselleen, että menestymisen on mahdollista. Empiirinen todistusaineisto on monen vuoden ajalta vain ollut se, että se ei ole toteutunut, Saha sanoo.

Tiedossa siis oli, että Turengista koitoisin olevassa Sahassa on potentiaalia. Hän on jo pitkään ollut Suomen judon olympiatoivoja. Hän on myös kulkenut tietään sellaisiin ponnisteluihin, mitä menestys vaatii.

Mutta todelliset onnistumiset olivat jääneet uupumaan.

– Isoja kysymyksiä on tullut mietittyä hirveästi. Mitä pitäisi tehdä eri tavalla? Tai miksi en ollut saavuttanut näitä asi-

oita, mitä olen halunnut? Ja onko tämä kaikki ollut sen arvoista, jos en saavuta niitä, hän kertoo.

– Sellainen rentous puuttui siitä.

Mentaaliset kahleet aukesivat

Juuri rentouden Saha löysi keväällä ennen Grand Slameja ja MM-kisoja. Hän vapautui. Hän ei ajatellut yhtäkkiä liikaa judoa. Ja sieltä kuoriutui Saha, joka ei enää yliyrittänyt ja joka pystyi ottelemaan potentiaalinsa mukaisesti ilman turhia mentaalisia kahleita.

MM-pronssin jälkeen pääsi olympialaisiin reissaamaan sellainen Luukas Saha, joka oli ehtinyt jo osoittaa itselleen jotain.

– Pieni Luukas ja pienen Luukakseen haaveet eivät ole enää huutamassa taustalla, että sinun pitää saada tämä tai tämä, jotta se olisi kaikki sen arvoista. Nyt olen tehnyt enää vain sitä hetkeä varten, Saha kertoo.

Pariisin tappionsa jälkeen hän oli todella pettynyt ja raivoissaan siihen, miten täpärästi hän hävisi.

– Mutta samaan aikaan oli saman tien ylpeys, että sai laitettua aivan kaikkensa siihen. ♦

Eveliina Salonen on frisbeegolfin ensimmäinen suomalainen maailmanmestari.

”Pienen tytön haaveesta tuli totta”

Eveliina Salonen on frisbeegolfin huipulla

Elokuun 25. päivä vuonna 2024 jää suomalaiseen urheiluhistoriaan.

Frisbeegolfaaja **Eveliina Salosta** tuli lajinsa ensimmäinen suomalainen maailmanmestari. Se jää ikuisesti historian kirjoihin.

Teksti: **Esko Hatunen** Kuva: **Kevin Huver**

Ei ole ihme, että Eveliina Salonen voitti lajin arvostetuimman kilpailun.

– Olen aina ollut kilpailuhenkinen ja harrastanut monia eri lajeja. Aina, kun olen jotakin harrastanut, niin olen tehnyt sitä täysillä ja halunnut olla paras siinä.

Salonen on ennättänyt harrastaa muun muassa motocrossia, jalkapalloa, ringetteä, golfia, salibandyä ja padelia. Frisbeegolf valikoitui päälajiksi 13-vuotiaana. Padelia hän käy pelaamassa edelleen.

Maailmanmestaruus Yhdysvaltain Virginiassa käydyssä kisassa ei tullut helpolla. Kilpailun aikana hän tuskaili puttinsa kanssa. Se on hänen tärkeimpiä kehityskohteitaan.

– Pitäisi löytää yksi puttaustekniikka, johon pystyisi keskittymään. Sitten sitä ei tarvitsisi miettiä kauden aikana niin paljon. Mitä paremmin putti sujuu, sitä enemmän tulee myös itseluottamusta, joka on mielestäni 95 prosenttia putistani.

Mediahuomiota myös lajille

Frisbeegolf ei ole Suomessa vielä massojen laji. Yleisökään ei sitä vielä kovin hy-

vin tunne. Suomen frisbeegolfliiton tilastojen mukaan seurojen jäsenmäärät ovat kasvaneet viimeisen kymmenen vuoden aikana reilusta kahdesta tuhannesta lähes kahteentoista tuhanteen pelaajaan.

Eveliina Salosen tunnettuus nousi tärkeitä maailmanmestaruuden jälkeen.

– On hieno juttu, että sai itsensä myös sellaisten ihmisten tietoisuuteen, jotka eivät välttämättä ole seuranneet lajia. Se ei kuitenkaan vaikuta omaan menooni mitenkään.

Pari viikkoa mestaruuden jälkeen mediahuomio tasoittui, vaikka Salonen oli syksyllä vieraana Ylen Puoli seitsemän -ohjelmassa. Hän on tyytyväinen myös siihen, että laji on saanut lisää näkyvyyttä hänen voittonsa jälkeen.

Laji saa huomiota myös Urheilugaalassa, sillä Salosen lisäksi toinenkin frisbeegolfaaja on Vuoden Urheilija -äänestyslistalla. **Niklas Anttila** voitti heti Salosen perään MM-kisoissa hopeaa ensimmäisenä suomalaisena miehenä.

Kotikisat odottavat

Vuoden 2025 frisbeegolfin MM-kisat käydään Tampereella ja Nokiassa. Pirk-

kalassa asuva Eveliina Salonen on jo nyt innoissaan päästessään puolustamaan mestaruuttaan kotiradoille.

– Niistä tulee erittäin isot kisat, ja kaikki odottavat innolla, kun ne saadaan Suomeen. Se, että ne käydään tavallaan minun kotiradoillani ja saan olla kotona yöstä MM-kisojen aikana, tuntuu ihan hullulta.

Frisbeegolfin MM-kisoja on käyty vuodesta 1982 lähtien. Ne on järjestetty aina Pohjois-Amerikassa. Salosen kaverit ja perhe eivät ole päässeet aiemmin seuraamaan kilpailuja paikan päälle, mutta ensi kesänä tilanne on toinen. Paineita Salonen ei vaikuta tilanteesta ottavaan, vaan kokee sen pelkästään myönteisenä asiana. Tavoitteet kotiki-soihin on myös mietittynä.

– Tietty aina minä lähdän kilpailuja voittamaan. Ja uskon, että nuo radat, joilla kisat käydään, sopivat minulle tosi hyvin.

Maailmanmestaruuskisat käydään Nokiassa ja Tampereella 30.7.–3.8.2025. Lisäksi oheiskilpailuissa 26.–27.7.2025 kisataan sekaparifrisbeegolfin, putin, pituusheiton ja taitoheiton maailmanmestaruuksista. ♦

Heili Sirviö ei seuraa, mitä toimittajat kirjoittavat ”Ei vaikuta millään tavalla mun tekemiseen”

Rullalautailun huipulle noussut **Heili Sirviö** kuului Pariisin olympialaisissa Suomen harvoin valokelpuiksi ja säväytti myös syksyllä X-Games -kutsukilpailussa.

Teksti: **Petteri Ikonen** Kuva: **Fredu Sirviö**

Rullalautailu nousi yllättäen kesän yhdeksi urheilupuheenaiheeksi ja aivan syystä, kun 13-vuotiaasta Heili Sirviöstä tuli Pariisin olympialaisissa Suomen kaikkien aikojen nuorin olympiaurheilija. Hän vei ennätyksen uimari **Noora Laukkaselta**, joka osallistui Pekingin kesäkisoihin 15-vuotiaana vuonna 2008.

Eikä Sirviön urakka Pariisissa jäänyt vain osallistumiseksi. Hän ylsi rullalautailun park-kilpailussa peräti viidenneksi. Syksyllä hän sijoittui kolmanneksi extreme-urheilun arvostetussa X-Games -kutsukilpailussa Japanin Chibassa.

Sirviön ympärillä on riittänyt pyöritystä läpi vuoden, mutta Australiassa ja Yhdysvalloissa asuva maailmankansalainen on pysynyt hyvin mukana. Hieno vuosi eteni kuin urheilija oli suunnitellutkin, joten kaikki saavutukset eivät olleet lopulta edes suuri yllätyksiä.

– Mulla oli tosi kivaa, ja luulen, että se myös näkyi mun kisaamisessa ympäri vuoden. Harjoittelin todella kovaa kauan ja tiesin, mihin pystyn, joten en tiedä, ylittikö vuosi odotukset. Halusin vaan tehdä parhaani, Sirviö summaa *Fair Play* -lehdelle.

Sirviö rullalautaili suomalaisten olohuoneisiin televisiolähetysten välityksellä, ja hänestä kirjoitettujen artikkelien määrä moninkertaistui. Sirviö ei myönnä mediahuomion yllättäneen eikä hän myöskään valmistautunut siihen.

– Mä tykkään puhua medialle, ja musta on kiva antaa haastatteluja. En kuitenkaan seuraa yhtään, mitä siellä kirjoitetaan, niin se ei vaikuta millään tavalla mun tekemiseen. Musta on kiva, kun tekee kovaa töitä ja ihmiset huomaavat sen.

X-Gamesin mitali loistaa kirkkaimpana

Olympialaisten ja X-Gamesin lisäksi Sirviö nostaa kauden kohokohtien joukkoon kolmannenkin kilpailun.

– Olympiakarsinta Budapestissä oli itselle tosi iso juttu, kun se oli mun ensimmäinen finaali paikka kansainvälisissä kisoissa ja myös varmisti paikan olympialaisiin, Sirviö palasi kesäkuun tunnelmiin.

– Kaikki kisat olivat kohokohtia, mutta mitali X-gamesissa oli ehkä se kaikista suurin.

Tiukan vuoden päätteeksi Sirviö on ansaitulla kilpailutauolla. Harjoittelu jatkuu koko ajan.

– Otan nyt taukoa kisaamisesta ensi vuoden alkupuolelle ja keskityn vaan treenaamaan uusia juttuja ensi vuodelle. Oli aika kiireinen vuosi, niin nyt on kiva ottaa hetki hieman rennommin.

Sirviö ei keskity harjoittelussaan yhteen tai kahteen asiaan, vaan nuoren urheilijan on kehitettävä koko pakettia tasaisesti. Varmuus tulee toistojen kautta, joten raakaa työtä riittää.

– Meillä on paljon eri juttuja, mihin keskitytään treeneissä tällä hetkellä,

↑

– Skeittauksessa on tärkeää jatkuvasti oppia uusia temppuja ja saada varmuutta niihin, Heili Sirviö valistaa.

mutta skeittauksessa on tärkeää jatkuvasti oppia uusia temppuja ja saada varmuutta niihin, joten se on tällä hetkellä prioriteetti.

Hauskaa ensi vuonna

Harjoittelu- ja lepojaksion jälkeen siirtyy tiukasti ensi vuoteen ja pidemmällekin.

– Ensi vuoden kisakalenteria ei ole vielä julkaistu, mutta mun tavoite ensi vuodelle on pitää hauskaa. Olisi myös kiva tulla käymään Suomessa, Sirviö painotti.

– Sain kutsun Virossa järjestettäviin Simple Session -kisoihin maaliskuussa, niin sinne olisi kiva myös mennä.

Los Angelesin olympialaisten karsintakierros alkaa myös ensi vuonna, niin kiirettä tulee pitämään. Mä haluan vaan skeittaa ja kisata niin paljon kuin mahdollista. ♦

20 vuotta miehenä, joka muutti Suomea Viimeinen kausi huipulla oli ”suht loistava”

Leo-Pekka Tähti päätti huippu-urheilu-uransa kahteen arvokisamitaliin. Urheilu kuitenkin jatkuu.

Teksti: **Harri Laiho** Kuva: **Harri Kapustamäki/KIHU**

Vuoden alussa Leo-Pekka Tähti mietti, että syyskuussa hänellä voi olla tunteet vahvasti pinnassa.

Hän valmistautui uransa viimeiseen kauteen. Edessä olivat vielä MM-kisat Kobessa ja paralympialaiset Pariisissa. Sen jälkeen, keskiviikkona 4. syyskuuta, sulkeutuisivat uskomattoman ja ainutlaatuisen tarinan kannet. 20 vuotta maailman ehdottomalla huipulla. 20 vuotta miehenä, joka muutti Suomea. Tietoisesti hän pyrki ehkä vain voittamaan ja vain nostamaan paraurheilun arvostusta, mutta samalla hän muokkasi asenteita ja antoi valtavasti näkyvyyttä pyörätuolissa istuville ihmisille.

100 metrin paralympiainfinaalin jälkeen Tähten, 41, ilmeissä näkyikin tunnetta: pettymystä ja ketutusta, hetken hän näytti jopa surulliselta.

Kun on tottunut voittamaan, kolmas sija ja pronssi ei tunnu oikein miltään. Ei ainakaan heti.

Aika antaa perspektiiviä. Viisinkertainen paralympiavoittaja miettii pari kuukautta Pariisin jälkeen pronssia jo toiselta kantilta.

– Mitalin merkitys on kuitenkin valtava. Siinä on iso ero, oletko kolmas vai neljäs. Sillä taas ei ole merkitystä, oletko toinen vai kolmas.

Mutta Tähti ei olisi Tähti, jos häntä ei yhä hieman korventaisi.

– Pariisin kulta lähti suhteellisen halvalla, sanoo Tähti kisasta, jossa kokenut meksikolainen **Juan Pablo Cervantes Garcia** yllätti porilaisen lisäksi myös ykkösuosikin, thaimaalaisen **Athiwat Paeng-nuean**.

– Jos olisin ollut samassa kunnossa kuin MM-kisoissa, olisin ilman muuta taistellut kullasta.

Toukokuussa Japanin Kobessa Tähti voitti satasen MM-kullan. Alkukaudella konkarin kelaustuoli kulki muutenkin kovaa. Kesäkuussa Sveitsissä hän keltolitti 13,66 ja hätyytteli jopa itsensä ja

Paeng-nuean nimissä olevaa maailmanennätystä 13,63.

Thaimaalainen kelasi alkuvuonna jopa ajan 13,52, mutta Kansainvälinen paralympiakomitea ei ole hyväksynyt aikaa tilastoihinsa. Siksi Tähti, jolle itselleenkin kävi 13,59-aikansa kanssa aikoinaan samalla tavalla kuin thaimaalaiselle nyt, on yhä myös ME-mies.

– Kautenihan oli suht loistava: MM-kultaa, paralympiapronssia ja alkukaudella kovia aikoja jopa lähelle maailmanennätystä.

Kehityskeskustelua hän käy silti yhä valmentajansa **Juha Flinckin** kanssa siitä, miksi alkukauden kunto ei kantanut syyskuuhun asti.

– Ennen Pariisia olin jopa huolissani. Viimeistelykisa Tampereella ei juuri uskoa antanut. Siihen nähden pystyin puristamaan Pariisissa hyvin. Varsinkin startti oli edelleen elämäni parasta tasoa, mutta viimeinen 40 metriä ei kulkenut.

”Olen tällainen kotityyppi”

Tähten urheilu jatkuu. Se jatkui jo syksyllä Espanjan pyörätuolikoripalloliigassa. Kelauskisoissakin mies nähtäneen, kenties jopa ensi vuoden MM-ki-

↑

Leo-Pekka Tähten vuosi toi MM-kullan ja paralympiapronssin. Vuoden urheilijajääneystyksessä porilainen on ollut kymmenen joukossa useammin kuin kukaan muu, peräti yhdeksän kertaa.

– Se on äärimmäisen kova suoritus, Tähti sanoo.

soissa, vaikkei Intia kisapaikkana häntä houkutakaan.

Siitä Tähti pitää silti kiinni, että huippu-urheilu-ura on ohi. Jos hän kilpailee MM-kisoissa, matka on todennäköisesti joku muu kuin 100 metriä. Kilpailemista porilainen kuitenkin yhä rakastaa, joten siksi hän saattaa olla mukana jollain matkalla ja jollain tasolla.

Kelaustuoliin Tähti ei ole Pariisin jälkeen koskenut. Se ei ole edes hänen mukanaan Espanjassa.

– Olen kyllä hirveästi nauttinut tällaisestakin elämästä. Olen pystynyt keskittymään enemmän koripalloon. Palautuminen on ollut parempaa.

– Ja vapaa-ajan määrä on lisääntynyt. Minä olen tällainen kotityyppi, joka tykkää vain oleilla, Tähti hehkuttaa, mutta myöntää toki käyttäneensä enemmän aikansa myös työkuviioihin, eli yhteiseen yritykseen siskonsa kanssa sekä oman uuden valmennustallinsa lanseeraukseen. ♦

EM-kulta mainiona motivaattorina Valtteri Uusitalo purjehtii kohti suurta unelmaansa

Teksti: **Esko Hatunen**
Kuva: **Johan Ekblom/SPV**

Olympiaurheilijat elävät uraansa neljän vuoden sykleissä. Näin tekee myös ILCA 7 -luokan purjehtija **Valtteri Uusitalo**, jonka tähtäin on jo tiukasti vuoden 2028 Los Angelesin olympialaisissa.

Uusitalo kilpaili vuoden 2024 tammikuussa MM-kisoissa Australian Adelaidessa ja sijoittui siellä parhaana suomalaisena 19. sijalle. Helmikuussa hän voitti luokkansa Euroopan mestaruuden Ateenassa. Uusitalo nousi viidenneltä sijalta kilpailun voittoon ja saavutti ensimmäisen aikuisten arvokisamitalinsa.

Ennen seuraavia olympialaisia Valtteri Uusitalolla on myös välitavoitteita. – Seuraava virstanpylväs tulee vuonna 2026 MM-kisoissa, joissa jaetaan ensimmäiset maapaikat Los Angelesiin, Uusitalo kertoo.

Vuoden 2024 Pariisin olympialaiset jäivät Uusitalolta väliin, sillä Suomen maapaikka oli jo aiemmin annettu **Kaarle Tapperille**. Tämä ei Uusitaloa jäänyt surettamaan, vaan katse on käännetty hyvin menneen kauden jälkeen seuraavaan vuoteen.

– Meillä on kahdet arvokilpailut: MM-kisat toukokuussa ja EM-kilpailut elokuussa. Sinne lähdetään puolustamaan mestaruutta.

Maailmanmestaruuskilpailut käydään 10.–17. toukokuuta 2025 Kiinan Qindaossa, ja EM-kisat ovat vuorossa 9.–16. elokuuta Ruotsissa Marstrandissa. MM-kisoihin valmistautuminen on jo hyvässä vauhdissa.

– Olen käynyt alustavia keskusteluja maa-joukkueemme meteorologin (**Martin Gahmberg**) kanssa. Hän oli valmentajana 2008 Pekingissä ja tuntee ne vedet oikein hyvin. Sieltä pitäisi saada hyvää

infoa, ja tämän hetken tiedon mukaan kevyitä tuulia pitäisi olla luvassa.

Itsetuntemus vahvuutena

Valtteri Uusitalo, 24, on purjehtijana tulossa ikään, jossa viimeisimpien olympialaisten ja arvokisojen voittajat ovat olleet parhaimmillaan. Esimerkiksi kaksien edellisten olympialaisten voittaja **Matt Wearn** oli Pariisissa 29-vuotias.

Kokemusta tarvitaan menestymiseen, ja Uusitalo tietää, mitä se hänen lajissaan on.

– Että on purjehtinut paljon erilaisissa olosuhteissa, paljon erilaisissa paikoissa ympäri maailmaa, ja pystyy tunnistamaan tietynlaisia tuuliolosuhteita. Tietämään, miten tuuli käyttäytyy ja ehkä adoptoitumaan helpommin uusiin tuuliolosuhteisiin – ikään kuin intuitiivisesti haistelemaan tuulen muutokset.

Purjehduksessa menestymiseen tarvitaan myös henkistä vahvuutta. Uusitalo on mentaalivalmentajansa kanssa käynyt läpi erilaisia lähestymiskulmia psyyken kehittämiseen.

– Kaikki lähtee sen kasvattamisesta, että tiedostaa, minkälaisia ajatuksia käy läpi. Sitten pystyy reagoimaan näihin ajatuksiin ja toimintamalleihin, kun on havainnoinut ne. Tämä lähtee jatkuvaan oman mielen ja vireystilan havainnoimisesta niin kisatilanteissa kuin urheilijan arjessa ja kaikessa muussakin.

Uusitalo on saanut vinkkejä urheilijana kehittymiseen myös huippu-urheilijoilta, jotka ovat avanneet metodejaan elämäkertoissaan.

– **Rafael Nadalille** on ollut hyvin tärkeää rutiinit ja niistä kiinni pitäminen. **Kobe Bryantille** ja **Michael Jordanille** oli tärkeää oman motivaation ruokkiminen tietyin keinoin ja flow-tilaan pääseminen.

Tavoitteena olympiamitali

Valtteri Uusitalo on rakentanut tukijoukkonsa kanssa uraansa määrätietoisesti. Häntä kuunnellessa jää tunne, että kaikki urheiluun liittyvät asiat analysoidaan niin, että unelmana oleva olympiamitali olisi jonakin päivänä kaulassa.

Purjehduksessa myös olosuhde näyttelee suurta roolia.

– Tykkään eniten tosi kovasta kelistä. Siinä pääsee koettelemaan itseään fyysisesti ja mentaalisesti, kun pitää tehdä hyvin tarkkaan kalibroituja päätöksiä väsyneenä. Olen tällä hetkellä parhaimmillani keskikelissä, mutta sanoisin, että oikeastaan semmoinen kilpailu, jossa on kaikkia kelejä, on vahvuuteni, Uusitalo puntaroi.

Suomalaispurjehtijan kohdalla näyttää siltä, että matka jatkuu hyvässä myötätulessa kohti Los Angelesin olympialaisia 2028. ♦

←
Kultamitalikakku maistui Valtteri Uusitalolle helmikuisten EM-kisojen jälkimainingeissa.

Uudenlaista urheiluhistoriaa

E-urheilija Vuoden urheilija -ehdokkaana

Aleksi "Aleksib" Virolainen otti ensimmäisenä suomalaisena major-voiton. Samalla hän kirjoittaa uutta historiaa myös Vuoden urheilija -äänestykseen.

Teksti: **Harri Laiho** Kuva: **Joao Ferreira**

Moniko suomalaisurheilija on saanut tänä vuonna kansaa torille juhlimaan? Ainakin yksi.

Pienehkön juhliivan joukon ilakointia maaliskuun viimeisen päivän illassa ja yössä Helsingin Kauppatorilla ei ehkä voinut kutsua suureksi kansanjuhlaaksi. Meno ja huudot olivat silti kuin minkä tahansa Leijonien menestyksen jälkeen. Ryhmä nuoria miehiä juhli saavutusta, jota Suomeen ei ollut koskaan ennen tullut.

27-vuotiaasta Aleksi Virolaisesta tuli historian ensimmäinen suomalainen major-voittaja. Laji ei ollut golf, vaan counter-strike 2.

– En voi uskoa tätä. Kuvittele, että olet jahdannut jotain koko urasi. Jo ennen urani alkua katsoin sellaista videota CS 1.6 -ammattilaisista, missä puolalaispelaajat voittavat majorin ja soittavat heti perheilleen. Olen niin monta vuotta työskennellyt tämän eteen ja tänään tein sen, liikuttunut Virolainen kommentoi voittonsa jälkeen suosituille striimajaalle ohnePixelille.

Virolaisen ei tarvinnut soittaa perheelleen. Hänen vanhempansa ja tyttöystävänsä olivat Tanskan pääkaupungissa Kööpenhaminassa paikalla noin 16000 katsojan joukossa. Suomalaisen pelitähden isä on *Ilta-Sanomien* toimittaja **Antti Virolainen**.

Viides vuosi lajilistalla

Kuten termeistä voi päätellä, nyt ei ammenneta siis suomalaisen urheilun perinteistä. Nyt ollaan uudella maaperällä, elektronisessa urheilussa, eli tietotekniikkaa hyödyntävässä kilpaurheilussa.

Counter-Strike 2 on räiskintäpeli, viralliselta määritelmältään ensimmäisen persoonan ammutapeli. Siinä pelihahmo esitetään pelihahmon näkökulmasta, joka vahvasti painottaa taistelua. Pe-

Aleksi "Aleksib" Virolaisesta tuli viime maaliskuun viimeisenä päivänä ensimmäinen suomalainen e-urheilun major-voittaja.

lityypille tyypillistä on myös hahmon kädessä oleva ase, jolla ammutaan ympäristössä liikkuvia vihollisia tai muita esineitä. Pelillä on kerrottu olleen parhaimmillaan jopa yli 30 miljoonaa pelaajaa.

Sellaisessa maailmassa Aleksi Virolainen, pelaajanimeltään Aleksib teki suomalaista urheiluhistoriaa.

Samalla hän kirjoittaa uutta historiaa myös urheilutoimittajille. Virolainen on kautta aikojen ensimmäinen e-urheilija, joka on ehdolla Vuoden urheilijaksi.

Urheilutoimittajain liitto hyväksyi vuonna 2020 elektronisen urheilun Vuoden urheilija -äänestyksen lajilistalle. Kolmena ensimmäisenä vuonna säännöt sallivat kuitenkin vain niin sanottujen urheilupelien pelaajien huomioimisen.

E-urheilun suosituimmat pelit ja valovoimaisimmat tähdet tulevat kuitenkin muista kuin urheilupeleistä. Säännöistä poistettiin rajaus urheilupeleistä viime vuonna. Ja nyt – kiitos Virolaisen kovien saavutusten – e-urheilija on ehdolla jopa Vuoden urheilijaksi.

Draaman kautta

Major-voitto Kööpenhaminassa ei ole Virolaisen vuoden ainoa meriitti. Ukrai-

nalaista Natus Vincere -joukkuetta, eli NaVia edustava Virolainen on voittanut tänä vuonna neljä suurta kansainvälistä turnausta. NaVi on ponkaissut myös maailmanlistan kärkeen.

Virolainen toimii joukkueensa pelinjohtajana. Hänen tehtävänä on vastata taktisista päätöksistä pelin aikana. Näyttöjensä ansiosta Virolainen on ehdolla pelialan suurimmassa ja näkyvimässä gaalassa The Game Awardsissa vuoden kilpapelajaiksi.

Virolaisen tie huipulle ei ole kulkenut ilman draamaa. Viime vuosikymmenen lopussa hän oli CS-pelissä suomalaisen unelmajoukkueen ENCE:n pelinjohtajana. Yllättäen vuonna 2019 ENCE kuitenkin antoi Virolaiselle potkut. Suomalaisryhmä perusteli päätöstään sillä, että muutos on pakollinen, jotta joukkue voi tulevaisuudessa kilpailla kansainvälisten turnausten voitoista.

Päätöstä on pidetty yhtenä e-urheilun suurimmista virheistä. ENCELLä alkoi luisu, joka päättyi pari vuotta myöhemmin täysin suomalaisen kokoonpanon hajoamiseen.

Tänä vuonna virhe on jatkanut korostumistaan, kun Virolainen on painanut voitosta voittoon ukrainalaisjoukkueeseen. ♦

Turun Urheiluliitto palkittiin viime tammikuun Urheilugaalassa Vuoden urheiluseurana.

Urheilugaalan palkintoluokkien ehdokkaat

Suomen Urheilugaalan varsinaisten palkintoluokkien ehdokkaat julkaistiin Urheilutoimittajain liiton palkintoluokkien tavoin 28. marraskuuta. Urheilualan vaikuttajista koostuva palkintolautakunta on valinnut ehdokkaat kahteen palkintoluokkaan: läpimurto ja esikuva. Urheilugaalan suuri raati äänestää voittajat näiden palkintoluokkien lisäksi kolmessa muussa palkintoluokassa: Suomen aktiivisin työpaikka, Suomen liikkuvin kunta ja Vuoden urheiluseura. Urheilugaala myöntää lisäksi vuosittain vaihtelevan määrän erikoispalkintoja ja nimeää uudet jäsenet Suomen Urheilun Hall of Fame -kunniagalleriaan.

Kuva: Urheilugaala / Janina Pitkänen

LÄPIMURTO

Läpimurto tarkoittaa nousua viimeisen vuoden aikana lajinsa ehdottomalle huipulle. Urheilugaalan palkintolautakunta asettaa ehdokkaat, joista Suuri raati äänestää voittajan.

NATHALIE BLOMQVIST

Nathalie Blomqvist sijoittui Rooman EM-kisoissa viidenneksi 5000 metrin juoksussa ja toi sinivalkoiset värit takaisin naisten kestävyysjuoksun olympiafinaaliin Pariisissa. Kilpailukauden 2024 aikana Blomqvist säväytti suomalaiskatsot useaan otteeseen. Toukokuun lopulla hän juoksi Oslon Timanttiliigassa 3000 metrin Suomen ennätyksen ja teki viikkoa myöhemmin EM-finaalin kärkikamppailussa yli 11 sekunnin parannuksen 5000 metrin SE-aikaan. Huipenus nähtiin Pariisin olympiakisoissa, kun Blomqvist taisteli upealla kirillään paikan finaaliin.

PIHLA KAIVO-OJA

Joukkuevoimistelun parista nyrkkeilykehään siirtynyt ja siellä juniorisarjojen menestystä niittänyt Kaivo-oja oli jo ennen olympiavuotta noussut moninkertaiseksi Suomen mestariksi. Varsinainen läpimurto maailmalla tapahtui 21-vuotiaana hänen varmistaessaan paikkansa Pariisin olympialaisiin alkukesän karsintaturnauksessa Thaimaassa, jossa tuli voitto toisensa jälkeen. Olympiakehään Kaivo-oja lähti haastajana mutta voitti 50-kiloisten sarjassa kaksi ensimmäistä otteluaan ja taipui vasta puolivälierissä aiempaa maailmanmestaria vastaan.

LUUKAS SAHA

Judoka Luukas Saha murtautui maailman eliittiin keväällä 2024. Alle 66-kiloisten sarjassa otteleva Saha otti ensin kolmossijan maailman valioiden joukossa Grand slam -turnauksessa Kazakstanissa. Vain pari viikkoa myöhemmin hän juhli Suomen ensimmäistä judon MM-mitalia 43 vuoteen napattuaan pronssia

MM-kisoissa Arabiemiraateissa. Samalla Saha varmisti paikan Pariisin olympialaisiin. Olympiakisoissa hän voitti avausottelunsa ja pani toisella kierroksella maailmanrankingin ykkösen Moldovan Denis Vierun todella tiukoille. Tappio tuli lähes kymmenen minuutin vääntämisen jälkeen jatkoajalla kultaisella pisteellä.

HEILI SIRVIÖ

Suomalainen urheiluhistoria sai nuorimman olympiaedustajansa, kun vasta 13-vuotias Heili Sirviö varmisti kesäkuussa paikkansa Pariisin rullalautailuihin viimeisen karsintakilpailun seitsemännellä sijallaan. Sirviö ei hätkähtänyt myöskään Pariisin loisteliasta olympiaareenaa, vaan meni kirkkaasti finaaliin yltyen siellä viidenneksi. Saavutus oli nuoren uran kovin saavutus – ja sivusi samalla koko Suomen joukkueen parhaita sijoituksia Pariisin olympiakisoissa. Syyskuussa Sirviö jatkoi läpimurtoaan osallistumalla X-Games-kilpailuun ja saavuttamalla siellä pronssia.

ESIKUVA

Esikuvaa voi olla aktiivi tai jo uransa lopettanut huippu-urheilija, jonka asenne, käytös, esiintyminen ja teot sopivat kannustavaksi esimerkiksi koko Suomen kansalle ja erityisesti nuorille. Urheilugaalan palkintolautakunta asettaa ehdokkaat, joista Suuri raati äänestää voittajan.

IIDA LOUNELA JA HENRIK LOUNELA

Paralympiadebyyttinsä Pariisissa tehnyt yleisurheilija Iida Lounela ja hänen opasjuoksijanaan toimiva pikkuveljensä Henrik edustavat nuorten urheilijoiden esikuvallista yhteistyötä.

Ilman opasjuoksijaa Iida Lounela saavutti vuonna 2021 EM-hopeaa. Kolmen vuoden ajan jatkunut kilpailu-ura yhdessä toi ensin maapaikan Pariisin paralympialaisiin ja sitten itse kisamatkan. Urheilulukiovaiheessa Ilmajoelta Helsinkiin muuttanut Iida opiskelee sosiaalitieteitä Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa. Henrik puolestaan kuuluu ikäluokkansa lupavimpiin sprinttereihin vammattomien puolella. Opasjuoksijana kilpailuhalun täytyy kuitenkin pysyä maltillisena: pikkuveljen pitää muistaa tulla maaliin vasta isosiskon jäljessä.

MUSTAFE MUUSE

Kestävyydsjuoksija Mustafe Muuse osoittaa esikuvallista ennakkoluulottomuutta ja rohkeutta urheilu-urallaan ja sen ulkopuolella.

Mustafe Muusen avoin tavoitteellisuus rohkaisee sekä urheilijoita että maahanmuuttajataustaisia nuoria usmaan omiin unelmiinsa. Muuse on hakenut maailman huipputasoisen valmennusoppia jo nuorena ja kertonut omat tavoitteensa julkisesti. Tavoitteisiin kuuluu Suomen ennätysten ja arvokisamenestyksen lisäksi samanlaisesta taustasta tulevien nuorten inspiroiminen. Muuse on myös rohkeasti uskaltanut tuoda esille kohtaamaansa syrjintää. Koulussa erinomaisesti menestynyt Mustafe Muuse ja hänen äitinsä antavat kaikille lapsille ja vanhemmille hienon esimerkin siitä, kuinka tärkeää on kannustaa lapsia sekä lukemaan että urheilemaan.

LINDA SÄLLSTRÖM

Jo lähes kahdenkymmenen vuoden ajan Suomen naisten jalkapallomaajoukkueen, Helmareiden, kantaviin voimiin kuulunut Linda Sällström puuttui esikuvallisella asenteella yleisön asiattomaan käytökseen keväällä 2024.

Linda Sällström on suomalaisessa maajoukkuehistoriassa eniten maaotteluita pelannut ja eniten maaottelumaaleja tehnyt jalkapalloilija. Valtaosan ammattilaisurastaan hän on pelannut Ruotsissa. Kokeneena vierasjoukkueen pelaajana Linda Sällström puuttui naisviihämie-

lisiin solvauksiin, joihin kotijoukkueen kannattajat syyllistyivät maaliskuisessa Ruotsin cupin ottelussa. Sällström nosti tapahtuneen julkisuuteen myös somepostauksessaan, joka herätteli tärkeää keskustelua myös Suomessa.

SUOMEN LIKKUVIN KUNTA

Seitsemättä kertaa järjestetyssä Suomen liikkuvin kunta -kilpailussa haettiin kuntalaisten liikunta- ja liikkumismahdollisuuksia laaja-alaisesti edistänyttä kuntaa. Kilpailun erityisenä teemana oli vuonna 2024 yhteisöllinen liike. Ehdokkaiden valitsemiseksi esiraadin muodostivat opetus- ja kulttuuri ministeriön, Kuntaliiton sekä opetushallituksen asiantuntijat. Urheilugaalan Suuri raati äänestää voittajan, jonka palkitsee gaalalavalla Uno -pokaalilla Kuntaliitto.

Ehdokkaat:

- HYVINKÄÄ
- II
- TAMPERE

SUOMEN AKTIIVISIN TYÖPAIKKA

Suomen Aktiivisin Työpaikka (SAT) -kartoituksella selvitetään työorganisaation henkilöstöliikunnan nykytilaa ja tunnistetaan sen kehittämiskohteita. Kartoitus perustuu henkilöstöliikunnan yhdeksään hyvään käytäntöön, joiden toteutumista arvioidaan kartoituksen kysymyksillä. Yli 50% kartoituspisteillä organisaatio ansaitsee Suomen Aktiivisin Työpaikka -sertifikaatin. SAT-ehdokkaat valitaan kunakin vuonna kilpailun voimassaoloaikana sertifikaatin korkeimmilla pistemäärillä saaneista organisaatioista. Esivalinnan ehdokkaista suorittavat Liikunnan aluejärjestöjen ja Olympiakomitean asiantuntijat, joista Urheilugaalan Suuri raati äänestää voittajan.

Ehdokkaat:

- KESKO OYJ
- RAAHEN KAUPUNKI
- VARMA

VUODEN URHEILUSEURA

Lajiliitot ja liikunnan aluejärjestöt voivat ehdottaa omista jäsenjärjestöistä 1–2 ehdokasta palkinnon saajaksi. Olympiakomitean raati valitsee hakemuksista kolme ehdokasta, joista Urheilugaalan Suuri raati äänestää voittajan.

Vuoden Urheiluseura -ehdokkaiden on kokonaisuudessaan oltava loistavia. Vuositainen vaihtuvana valintakriteerinä on vuonna 2024 "Kaveruutta tukeva toiminta". Voittaja palkitaan tittelini ja Uno-pokaalin lisäksi OP Ryhmän lahjoittamalla 10 000 euron stipendillä.

Ehdokkaat:

- KAJAANI GYMNASTICS
- KUOPION SUUNNISTAJAT
- SALON VIESTI (LENTOPALLO)

SYKÄHDYTTÄVIN URHEILUHETKI TOP 10

Sykähdyttävöimmän Urheiluhetken äänestää yleisö Urheilugaalan palkintolautakunnan määrittämän pitkän listan perusteella. Äänestysaika päättyy vasta gaalailtana 16.1.2025.

Ehdokkaat sykähdyttävöimmäksi urheiluhetkeksi 2024 (aikajärjestyksessä):

PÄRMÄKOSKI PALAA VOITTAJAKSI

Krista Pärämäkoski palaa hiihdon maailmanmancup-voittajaksi Salpausselällä 20 kilometrillä 2.3.

MINKKINEN JA INVENIUS YLTÄVÄT PALKINTOKOROKKEELLE

Suvi Minkkinen ja Otto Invenius yltävät ampumahiihdon maailmancupin palkintokorokkeelle parisekaviestissä Holmenkollenilla 3.3.

VIROLAINEN JOHTAA TIIMINSÄ SUURVOITTOON

Alexi "Aleksib" Virolaisen johtama elektronisen urheilun Na'Vi-joukkue voittaa Tanskassa pelatun Counter-Strike 2 -pelin suurimman turnauksen, PGL Major Copenhagenin 31.3.

HRADECKÝ KOHOTTAA KAPTEENINA MESTARUUSLAUTASEN

Lukas Hradecký nostaa kapteenina ilmaan jalkapallon Bundesliigan voittolautasen tappiottoman kauden päätteeksi 18.5.

BARKOV NOSTAA STANLEY CUPIN

Aleksander Barkov nostaa ensimmäisenä suomalaiskapteenina jääkiekon Stanley Cupin kohti kattoa 25.6.

HELIÖVAARA VOITTA WIMBLEDONIN

Harri Heliövaara juhlii tenniksen miesten nelinpelin Wimbledonin grand slam -mestaruutta 14.7.

KANERVA RATSASTAA ENNÄTYSPISTEET OLYMPIAFINAALISSA

Emma Kanerva saavuttaa ennätyspisteen ja sijoittuu kouluratsastuksen olympiafinaalissa 12:nneksi 4.8.

SIRVIÖ SKEITTA SYDÄMIIN

13-vuotias Heili Sirviö taiteilee rullalautailun parkin olympiafinaalin viidenneksi Pariisissa 6.8.

KORISTYTÖT VALTAAVAT EUROOPAN MESTARUUDEN

Suomi voittaa historiallisesti alle 16-vuotiaiden tyttöjen Euroopan mestaruuden koripallossa lyömällä finaalissa Ranskan 49–47 25.8.

SALONEN HEITTÄÄ HISTORIALLISEN MAAILMANMESTARUUDEN

Eveliina Salonen ottaa Suomen historian ensimmäisen frisbeegolfin maailmanmestaruuden Yhdysvalloissa 25.8. ♦

– Kun on tehty kunnianhimoisesti ja onnistuneesti hommia, niin on tärkeää, että sitä myös nostetaan esiin, miettii Raiko Häyrinen, Vuoden urheilujournalisti.

Raiko Häyrinen jäsenäänestyksen ykkönen **Pitkällä ja monipuolisella kaavalla Vuoden urheilujournalistiksi**

Vuoden 2024 urheilu-journalistiksi valittu STT:n urheilutoimittaja **Raiko Häyrinen** tunnetaan ennen kaikkea syväluotaavista artikkeleistaan.

Teksti: **Topias Kauhala** Kuva: **Matti Hannula**

STT:n urheilutoimittaja Raiko Häyrinen on Vuoden urheilu-journalisti. Valinnan tekivät Urheilutoimittajain liiton jäsenet äänestyksessä.

– Kollegoilta saatava tunnustus on aina erityinen. He tietävät tästä hommasta eniten. Se on hienoa, ja siitä suuri kiitos, Häyrinen kommentoi saamaansa tunnustusta.

Häyrinen, 52, palkittiin Urheilutoimittajain liiton toimesta jo vuonna 2020,

jolloin hänen STT:lle kirjoittamansa artikkeli **Marko Yrjövuoresta** valittiin Vuoden urheilujutuksi.

Häyrinen pitää palkitsemiskulttuuria arvokkaana, osuivat valinnat sitten häneen itseensä tai ei.

– Kun on tehty kunnianhimoisesti ja onnistuneesti hommia, niin on tärkeää, että sitä myös nostetaan esiin, Häyrinen miettii.

– Paljonhan alallamme ihmiset myös keskustelevat alan nykyongelmista

ja -vaikeuksista. Ne ovat meille kaikille tuttuja. Sen vastapainoksi on tärkeää, että nostetaan esiin, kun on tullut onnistumisia ja on saatu aikaan.

Oodi pitkälle muodolle

Koska helsinkiläinen Häyrinen palkittiin nyt äänestyksen kautta Vuoden urheilujournalistiksi, ei voida absoluuttisen tarkkaan tietää, miksi juuri hän keräsi äänestyksessä isoimman äänisaaliin.

Häyrinen kuitenkin tunnetaan pitkistä ja asiantuntevista jutuistaan niin STT:n toimittajana kuin *Urheilulehden* avustajana. Se nostettiin esiin myös, kun Häyristä ehdotettiin palkintokandidaatiksi;

“Häyrinen löytää juttuihinsa aina uusia, mielenkiintoisia toteutustapoja ja näkökulmia, jotka saavat lukijat kiinnostumaan vahvasti”.

Palkintoa voidaan siis samalla pitää eräänlaisena oodina pitkälle kirjoitusmuodolle.

Kirjojakin niin urheiluaiheista kuin esimerkiksi oopperalaulaja **Jaakko Ryhäsestä** kirjoittaneella Häyrisellä on kyky hallinnoida isoakin tekstimassaa.

Merkittävää on myös se, että hänellä on mahdollisuus kirjoittaa pitkiä artikkeleja. Se on tullut osittain sattumienkin kautta.

– Jos ei mahdollisuutta olisi, niin ei sitä pystyisi tekemään, Häyrinen kiteyttää.

“On tärkeää, että on ollut aikaa”

Ovi *Urheilulehden* avustamiseen avautui Häyriselle sen jälkeen, kun Sano-Oyj oli hankkinut 2018 osake-enemmistön STT:stä. *Iltä-Sanomien* urheilutoimituksen esihenkilö **Vesa Rantanen** otti kesällä 2020 yhteyttä Häyriseen ja tilasi artikkelia *Urheilulehteen*.

Nyt hän on kirjoittanut jo lähemmäs 20 isompaa artikkelia *Urheilulehteen* – ja saman konsernin sisällä myös kaksi urheiluaiheista juttua *Helsingin Sanomien* *Kuukausiliitteelle*.

Niitä artikkeleja Häyrinen tekee STT-päiviensä ulkopuolella. Hän tekee tätä nykyä 3–4 päiväisiä työviikkoja pääasialliselle työnantajalleen.

– Sekin on tärkeää, että on ollut aikaa tehdä. Tarkoitus oli vapauttaa aikaa muuhun duuniin, hän sanoo.

Juuri *Urheilulehdestä* hän on löytänyt ympäristön, jossa isoakaan merkkimääriä ei pelästytä. Vuoden 2024 ensimmäiseen numeroon hän esimerkiksi kirjoitti

“Voi olla, että me korostamme joskus liikaakin sitä, että skuupataan. Totta kai se on tärkeää, ja sillä on oma merkityksensä, varsinkin, jos kyseessä on painava aihe.”

Raiko Häyrinen

lahjakkuutta käsittelevän jutun, jonka merkkimäärä oli noin 46 000–47 000.

– Lehden kokoavat **Petri Lahti**, **Saku-Pekka Sundelin** tai **Vili Pesu** eivät ole koskaan sanoneet, että juttuja pitäisi lyhentää. Myös STT:ssä on luovuttu nettiversioiden pituusrajoista.

Paljon dataa pureskeltavaksi

Urheilujournalismi on muun muassa teknologisen kehityksen ja modernien kulutustottumusten kautta mennyt entistä nopeampaan suuntaan.

Häyrinen näkee alallaan kuitenkin myös toisenlaisia suuntauksia, jotka puoltavat hyvin jäsenellisen tiedon ja näkökulmien merkitystä. Perinteisen median monopoliasemat niin uutisten tai julkaisujen jakamisessa kuin informaation lähteissä ovat nimittäin kadonneet.

Urheilua koskettavana esimerkkinä on se, miten paljon enemmän erilaista julkista dataa pelin sisällöstä on pureskeltavaksi.

– Se on johtanut siihen, että laji-ihmiset ja osin fanitkin voivat seurata lajejaan aivan hämmästyttävällä tarkkuudella ja asiantuntemuksella, Häyrinen sanoo.

– Se tietysti sitten nostaa perinteisellekin medialle rimaa. Jos haluaa tehdä jotain, mistä nautitaan, niin se pitää osata tehdä korkealla laadulla. Ja sen lisäksi, että sisältö on toivon mukaan hyvää, niin se pitää osata esittää vetävästi.

Monipuolinen pohja

Kun journalismin voi nähdä ajattelun ja maailmankuvan lajina, on Häyrisellä hyvä ammatillinen pohja kehittää monipuolisia, vähän arkisesta urheilujournalismista poikkeavia juttuideoita.

Hän on yhteenlaskettuna työskennellyt urallaan eniten urheilutoimittajana, mutta hän on toiminut STT:ssä myös

ulkomaantoimittajana, radiotoimittajana, kulttuuritoimittajana, taloustoimittajana ja lyhyen aikaa jopa politiikan toimittajana.

– Olen tätä tehnyt eri osastoilla ja erilaisilla ilmaisumuodoilla, ja kirjoitellut juttuja eri tyyleillä. Se voisi ainakin kertoa monipuolisuudesta, mikä on tavoitteena!

Samalla Häyrinen tekee tai on tehnyt erilaisia hommia myös journalismin ulkopuolella. Hän toimii äänikirjojen lukijana ja on työskennellyt yhden kauden ajan Kansallisoopperassa viestintä- ja markkinointiosastolla. Ennen toimittajaksi ryhtymistä hän työskenteli pari vuotta ulkoministeriössä.

– Se [monipuolisuus] on mahdollistanut sen, että on vähän tuoreempaan duunissa, Häyrinen miettii.

– Tämän työn sisälläkin minulle on annettu tilaa laajentaa omaa repertuaaria, mistä kiitos esihenkilöille.

Yrjövuori-artikkeli osui

Häyrinen ei osaa nostaa esiin sellaisia yksittäisiä juttuja, joista hän olisi erityisen ylpeä.

– Hirveän vaikea nostaa jotain yksittäisiä. Minulla on omasta mielestäni ollut useita onnistuneita artikkeleita, hän sanoo.

Hieroja Marko Yrjövuoresta kertova artikkeli oli ainakin sellainen, joka keräsi aikoinaan valtavasti huomiota ja toi Häyriselle vuonna 2020 palkinnon Vuoden urheilujuttuna. Artikkelissa tutkittiin perusteellisesti Yrjövuoren itsensä luoman kerronnan todenmukaisuutta.

– Ihmisiä on edelleen tullut vuosia jälkikäteenkin puhumaan siitä artikkelista. Selkeästi se osui. Ja varmasti siihen vaikutti se, että hänen harhaanjohtavat tarinansa olivat menneet niin monessa mediassa Suomessa läpi, Häyrinen sanoo.

Hän on iloinen siitä, että se juttu palkittiin. Yhtä lailla hän on iloinen siitä, kun hänen työnsä osalta nostetaan esiin myös sellaisia taustoittavia ja tarinallisia juttuja, missä ei ole mitään uutista tai skuuppia.

– Voi olla, että me korostamme joskus liikaakin sitä, että skuupataan. Totta kai se on tärkeää, ja sillä on oma merkityksensä, varsinkin, jos kyseessä on painava aihe, Häyrinen miettii.

– Kun joku asia paljastetaan, siinä on se vallan vahtikoira -kulma, joka on median tärkeä tehtävä yhteiskunnassa. Mutta tärkeä artikkeli tai juttu voi olla muutakin genreä. ♦

”Lähellä oli, että tilanne olisi mennyt ohi”

Aimo-Koivisto vangitsi koskettavan hetken judomaton viereltä

Teksti: Tommi Roimela

Kuvat: Antti Aimo-Koivisto ja STT-Lehtikuva

Joskus on tartuttava hetkeen. Tosin valokuvaaja **Antti Aimo-Koivisto** oli tähänkin hetkeen hieman varautunut.

– Tiesin, että presidentti on paikalla, joten ajattelin, että jotain hän tulee varmaan sanomaan. Mutta sitten, kun **Lukas Saha** hävisi, niin oli pieni yllätys, että presidentti tuli median eteen lohduttamaan urheilijaa. Minulla oli väärä linssi kamerassa. Ehdin vaihtaa. Lähellä oli, että tilanne olisi mennyt ohi.

Kyseinen tilanne tapahtui Pariisin olympialaisissa. Suomalaisjudoka **Lukas Saha** kärsi niukan tappion, ja suurin toivein alkanut olympiaurakka oli ohi. Paikalla ollut tasavallan presidentti **Alexander Stubb** meni halaamaan Saha, ja Aimo-Koivisto otti tilanteesta kuvan. Kuvan, jonka Urheilutoimittajain liitto palkitsi Vuoden urheilukuvana.

– Aina tuntuu hyvältä, jos joku on jollain tavalla reagoinut valokuvaan. Kun on uutistoimistossa töissä, palautetta saa harvoin ja yleensä se annetaan asiakaslehdelle, STT-Lehtikuvalle työskentelevä Aimo-Koivisto mietti.

Ainahan kuvaaja ei välttämättä tiedä ottaneensa hyvää kuvaa, mutta Pariisissa Aimo-Koivisto tiesi heti, että hän sai vangittua oikean hetken.

– Oli heti selvää, että ne ottelukuvat olivat siinä kohdassa turhia. Se kuva kiitettiin pettymyksen paremmin.

Kriisejä ja ”kriisejä”

Aimo-Koivisto, 45, on viihtynyt valtakunnan mediassa jo noin 20 vuotta.

– Mukavan monipuolista työtä.

Urheilu on vain pieni osa siitä ja tunnetusti totista leikkiä, mutta Aimo-Koivistolla on paljon kokemusta myös vakavammista tilanteista.

– Kriisialueetkin ovat tulleet tutuiksi. Esimerkiksi Ukrainassa olen käynyt neljästi sodan aikana.

Aitoihin kriiseihin verrattuna suomalaisten menestymättömyys olympialaisissa on aika pieni murhe. Aimo-Koivisto nauttiikin työskentelystä rennossa urheiluympäristössä.

– Urheilukuvaus on hyvää vastapainoa. Ajatus, että jokin tapahtuu vain kerran, on kiehtova. Onnistuminen tapahtuu hetkessä. Se on vähän niin kuin

Vuoden urheilukuva. Tasavallan presidentti Alexander Stubb lohduttaa suomalaisjudoka **Lukas Saha**a Pariisin olympialaisissa Sahan hävittyä maailmanlistan ykköselle Moldovan **Denis Vierulle** jatkoajalla.

Antti Aimo-Koivisto

urheilijalle maalinteko, Aimo-Koivisto vertaili.

Urheilukenttien ilmapiiri on myös toisella ja kenties yllättävälläkin tavalla Aimo-Koivistolle nautinnollinen.

– Kuvauksissa on joskus vähän kuluttavaakin olla sosiaalinen, kun kuvattava miettii, miltä hän näyttää. Urheilussa ihmiset tekevät kentällä omaa juttuaan ja

minä omaani. Välillä ei tarvitse puhua mitään, ja se on joskus oikein mukavaa.

Kuluttavaa voi olla urheilukuvauskin. Olympialaisissa valokuvaaja tekee kolme viikkoa töitä lähes aamusta iltaan ilman vapaapäiviä.

– Siinä menee itsekin vähän sellaiseen kisakuplaan niin kuin urheilijakin.

Samalla aaltopituudella

Aimo-Koivisto on käynyt viidet olympialaiset.

– Joka päivä ei ole hauskaa, mutta on etuoikeus päästä katsomaan vierestä huippu-urheilua. Itse tykkään lämmöstä ja tuskailen enemmän hiihtoladun reunalla. Esimerkiksi Pariisi oli oikein mukava tapahtuma, vaikka olikin pitkä, raskas ja kuuma rupeama.

Aimo-Koiviston viihtymistä urheilutapahtumissa helpottavat kirjoittavat kollegat.

– Urheilutoimittajat ovat hauskoja ja yhteistyökykyisiä.

Yhden pienen vinkin Vuoden urheilukuvan ottanut Aimo-Koivisto kuitenkin toimittajille antaa.

– Jotkut tulevat jääkiekko-ottelun jälkeen sanomaan, että tekevät juttua tietystä pelaajasta. Helpottaisi, jos sen tietäisi ennen peliä, Aimo-Koivisto virmisti. ♦

Ari Virtanen (vas.) ja Paavo Teittinen toivat kumpikin Vuoden urheilujuttuun omat taustaselvityksensä, ja työnjako syntyi luontevasti.

Vuoden urheilujuttu syntyi urheilutoimituksen ja tutkivan tiimin yhteispelillä

Urheilu on hedelmällistä maaperää tutkivalle journalismille

Teksti: **Suvi Hakkarainen**
 Kuva: **Rio Gandara / HS**

Ari Virtasen ja Paavo Teittisen kärsivällisen selvitystyön seurauksena syntynyt juttu herätti keskustelun siitä, miten pelaajien hyväksikäyttö ja vilppi saataisiin kitkettyä suomalaisesta jalkapallosta.

Kärsivällisyys, kyky tarkastella laajoja kokonaisuuksia ja kiinnostus kaivautua urheilun tulosten taakse. Tutkiva journalismi ei vaadi urheilussakaan taikatemppeja, vaan huolellista työtä ja rohkeutta laittaa itsensä likoon, toteavat **Ari Virtanen** ja **Paavo Teittinen**. Urheilutoimittajain liitto palkitsi heidän kirjoittamansa *Likainen peli* -artikkelin Vuoden urheilujuttuna.

Likainen peli kertoo nuorten jalkapalloilijoiden värväämisestä Suomeen, heidän kohtelustaan sekä alasarjoitteluihin kohdistuvista vilppiepäilyistä.

Helsingin Sanomien ja *Ilta-Sanomien* urheilutoimittaja Ari Virtanen oli mukana paljastamassa AC Allianssiin liittyviä vilppiepäilyjä jo vuonna 2005, ja

sen jälkeen hän on perehtynyt urallaan useisiin urheilumanipulaatio- ja lahjonnetapauksiin. Niinpä ei mennyt kauaa, että Virtanen ymmärsi, millainen juttu tällä kertaa oli hyppysissä.

Uuden vivahteen jutuntekoon toi kuitenkin se, että Paavo Teittinen, kollega *Helsingin Sanomien* tutkivasta tiimistä, sattui olemaan samaan aikaan saman aiheen kimpussa hieman eri näkökulmasta. Molemmat toivat juttuun omat taustaselvityksensä, ja työnjako syntyi luontevasti.

– Oli tärkeä voimavara, että Arilla oli niin syvälinen ymmärrys jalkapallosta, siitä, miten tällainen vilppikuvio toimii, ja miten pelaajia tuodaan Suomeen. Oli hyvä, että tällaista juttua pääsi tekemään nimenomaan urheilutoimittajan kanssa, Teittinen kertoo.

Virtanen aloitti materiaalin kasamisen keväällä 2023, ja juttu julkaistiin syyskuussa 2024. Monimutkaisten vyyhtien selvittäminen ottaa aikansa ja vaatii toimittajalta kärsivällisyyttä.

– Se on vähän kuin salapoliisityötä ja arvoituksen ratkaisemista. Piti vain odottaa, että tietyt asiat tapahtuvat, ja toisaalta että näkee, tapahtuuko kuten oletan. Välillä piti tehdä juttua ja välillä piti vain antaa sen olla pitkiäkin aikoja, Virtanen muistelee.

Juttu herätti huomiota ja kysymyksiä

siitä, olisiko jalkapallossa mahdollista tehdä jotain toisin.

– Toivon, että jutulla on iso vaikutus niihin asioihin, joita se käsittelee. Jutun aikana en kuitenkaan hirveästi sitä mieti, vaan keskityn siihen, että juttu olisi mahdollisimman kova, Teittinen sanoo.

”Ei välttämättä sitä luetuinta sisältöä”

Teittinen ja Virtanen nauttivat salapolitiisyydestään ja näkevät, että urheilussa olisi tutkivalle journalismille paljon käyttämätöntä potentiaalia.

– Urheilun maailmassa käytetään suurta valtaa, siellä liikkuu isot rahat, ja se on monille ihmisille tärkeää. Se on hyvin hedelmällistä maaperää tutkivalle journalismille, ja paljon on varmasti vielä tekemättömiä juttuja, Teittinen uskoo. Kaivautuminen tulosurheilun taakse vaatii kuitenkin paitsi kiinnostusta, myös aikaa ja rohkeutta – niin toimittajilta kuin toimituksilta.

– Urheilun nurjasta puolesta ja taustoista kertovat jutut eivät välttämättä ole sitä luetuinta sisältöä. Joissain toimituksissa saatetaan ajatella, että ei kannata uhrata siihen vaadittua aikaa, jos lopputulos on epävarma, Virtanen pohtii. ♦

Vallilan studiossa rikotaan rajoja

MTV Katsomon Mestarien liigan lähetykset ovat Vuoden digitaalinen hitti

Teksti: **Tapio Ahlroth** Kuva: **MTV Urheilu**

MTV Katsomon jalkapallolähetyksissä rikotaan onnistuneesti perinteisiä urheilustudion rajoja. Vastaava tuottaja **Minna Korkka** sanoo, että Mestarien liigan lähetysoikeuksien mukana Maikkarin tiimille on annettu maailmanlaajuinen aarreaitta, josta saa ammentaa monipuolisesti jalkapalloaiheita.

Mestarien liigan lähetykset ovat terävästi kiinni nykyaikaisessa urheilujournalismissa. Urheilutoimittajain liiton palkitsemisperusteissa alleviivataan asiantuntevaa sisältöä sekä rentoa ja vauhdikasta toteutustapaa. Korkan mukaan rajoja on poistettu aika paljon ja osittain niin, että se on käynyt tekijöiltä huomaamattomasti.

– Maikkarilla halutaan vaalia sitä, että tehdään asioista ilmiöitä. Voitaisiin rajata niin, että puhutaan vain pelistä ja keskitytään taktisiin näkökulmiin. Se olisi kuitenkin liian kapeakatseista, koska jalkapallo on niin paljon muuta.

Suomalaisella maajoukkue- ja sarjajalkapalloilulla on aina ollut omat kipupisteensä, joita on myös laajasti mediassa käsitelty. Samaan aikaan Mestarien liiga on tuonut eurooppalaisena huippusarjana maailman tähtipelaajia suomalaisten katseluun jo vuosikymmeniä. Korkkaa ja hänen vetämänsä tiimiä motivoi jalkapallon syvällisemmän ymmärryksen välittäminen suomalaisille.

Korkka korostaa, että maailman suurimpana urheilulajina jalkapallo koskettaa niin politiikkaa, taloutta kuin yhteiskuntatieteitä. Mestarien liigan 36 joukkueeseen mahtuu erilaisia kulttuureita, olosuhteita ja poliittisia ympäristöjä. Suomalaismedian MTV:llä on käsissään kilpailuetu, kun se pystyy taustoittamaan näitä asioita katsojille ja tuomaan suomalaiseseen urheilukerrontaan sellaista, mihin täällä ei ole totuttu.

– Kunnianhimoinen tiimimme haluaa aina tehdä mahdollisimman laadukasta lähetystä. Pystymme erottumaan sillä, ettemme ole tyytyneet siihen tapaan, jolla urheilustudiota on totuttu tekemään.

”Heillä leikkaa nopeasti”

Jalkapallon Mestarien liigalla on Korkan mukaan iso rooli yhtenä Maikkarin

MTV Katsomon Mestarien liiga -tiimin ydintä vahvistettuna vastikään eläköityneellä uutisankkuri Keijo Leppäsellä (kesk.), joka vieraili studion visailuosiossa. Muut vasemmalta juontaja-asiantuntija Petri Pasanen, vastaava tuottaja Minna Korkka sekä asiantuntijat Jari Litmanen ja Mika Väyrynen.

urheilun kulmakivistä. Jääkiekon SM-liigan ja rallin MM-sarjan lisäksi se on kolmas tuotannollinen kruununjalokivi. MTV hankki UEFA Mestarien liigan oikeudet vuonna 2018, ja nykyinen sopimus ulottuu vuoteen 2027.

Minna Korkan mukaan Vuoden digitaalinen hitti -palkinto on kunnianosoitus noin 50-henkiselle tiimille, joka painaa pitkää päivää Mestarien liigan otteluiltoina. Kello 16:n jälkeen kokoontuvasta ryhmästä osalla työpäivä venyy 02:een.

– Sisällöntuotannossa on viitisentoista henkilöä, ja teknisiä osaajia on toiset viisitoista. Tuotantomallista riippuen tekijöitä on illassa 40–50, eli se on valtava koneisto.

Viisi vuotta sitten Maikkarille palannut Korkka on työskennellyt jalkapallon vastaavana tuottajana vuodesta 2021. Hänen mukaansa yhteinen kunnianhi-

mo ja intohimo ovat tiimin koossapitävä voima.

Aivan kuten menestyvässä jalkapallojoukkueessa, myös Maikkarin tiimissä avainasemassa on oikeanlainen roolitus. Entiset huippupelaajat **Petri Pasanen** ja **Mika Väyrynen** ovat nousseet arvostetuiksi tv-hahmoiksi. Pasasesta on kuoriutunut paitsi lajiasiantuntija myös sujuvasanainen juontaja.

Korkan mukaan nimivahvan kaksikon tv-työskentelyssä yhdistyvät oma kansainvälisen tason kokemuspohja pelaajana ja luontainen esiintymistaito. Korkka sanoo, että Pasanen ja Väyrynen ymmärtävät, miten tv-ohjelmaa ja urheiluviihdettä tehdään.

– Kansankielellä sanottuna heillä leikkaa nopeasti. Suunnittelemme paljon osioita, mutta se tilannetaju tv-kameroiden edessä on ihailtavaa. He ovat molemmat monipuolisesti ajattelevia ihmisiä. ♦

Monen osaavan ammattilaisen työn tulos Ilves on suunnannäyttävä tiedottamisessa

 Teksti: **Jussi Heimo** Kuva: **Jimi Soinila**

Urheilutoimittajain liiton hallitus valitsi Vuoden tiedottajaksi Henna Rajamäen johtaman Ilveksen viestintätiimin.

Tamperelaisen Ilveksen jääkiekkoyhdistyksen tiedottaminen on ollut pitkään laadukasta. Kun seura on hankkinut pelaajia tai seurassa on tapahtunut muita urheiluun liittyviä uutisia, **Mikko Alahäivälä** on laatinut niistä tiedotteet, joista media ja kannattajat ovat saaneet tietoonsa kaikki olennaisimmat faktat ja tuoreet kommentit.

Ilves on ollut suunnannäyttävä myös sosiaalisessa mediassa. Jääkiekkoyhdistyksen journalistit palkitsivat Ilveksen kekseliään sometiimin kauden 2021–22 jälkeen Vuoden kiekkoteko -palkinnolla.

Ilveksen esimerkin siivittämänä monen muunkin jääkiekon SM-liigan seuran tiedottaminen on viime vuosina kehittänyt huomattavasti.

Ilveksen viestintä on Nokia-areenaan joulukuussa 2021 siirtymisen jälkeen saanut jatkuvasti lisää kierroksia ja siihen on tullut mukaan uusia elementtejä.

Kiekkokonserniin toiseksi lajiksi tuli jalkapallo, kun Ilves Hockey Oy osti Veikkoliigan joukkuetta pyörittävän Ilves Edustus Oy:n osake-enemmistön elokuussa 2023.

– Ympärivuotinen tiedotustoiminta näkyy myös tekijöiden määrässä. Kun mukaan lasketaan molemmat lajit, viestintätiimimme on Suomen urheiluseuroista suurin tällä hetkellä, Ilveksen markkinointi- ja viestintäpäällikkö **Henna Rajamäki** arvioi.

Rajamäen tehtävänä on johtaa toimintaa ja miettiä, miten tiedottamista eri kanavissa hoidetaan suunnitelmallisesti ja järkevästi eri sidosryhmien kannalta.

– Tämä ei missään nimessä ole mikään yhden naisen show, vaan monien osaavien ammattilaisten työn tulos. Jokaisella on oma tärkeä roolinsa kokonaisuudessa, Rajamäki kehuu kollegoita.

Ilveksen molempien lajien brändi-ilme on graafikko **Antti Tuomiston** käsialaa. Hän hoitaa myös jääkiekon somepäivitykset, jalkapallossa niistä vastaa

Osa Ilveksen osaavista viestintäammattilaisista: vasemmalta toimittaja **Miia Kahila**, selostaja **Mikko Aaltonen**, vastaava tuottaja **Valtteri Makkonen**, markkinointi- ja viestintäpäällikkö **Henna Rajamäki**, AD graafikko **Antti Tuomisto**, toimittaja **Juuso Petäjäsuu** ja kuvaaja **Aarno Vuorinen**.

graafikko **Henri Honkala**. Digitaalisesta mainonnasta eri kanavissa ja uutiskirjeiden sisällöstä vastaa **Anna Rantanen**.

Ilves erottuu monista muista seuroista myös omalla laajalla mediatuotannolla, jonka vastaava tuottaja on **Valtteri Makkonen**.

– Iso pyörä lähti pyörimään kaudella 2023–24, kun perustimme Ilves+ -kokoalaisuuden. Silloin alkoi oma radiotoimintamme, selostukset kaikista otteluista sekä niiden ennako- ja jälkihaastattelut, Rajamäki kertoo.

Mikko Aaltonen toimii selostajana, **Miia Kahila** ja **Juuso Petäjäsuu** tekevät haastatteluja pelien yhteydessä.

– Kuuntelemme herkällä korvalla myös kannattajiemme toiveita. Palautteiden perusteella olemme lisänneet tällä kaudella paljon Behind the scenes -videomateriaalia eri kanavillemme, Rajamäki kertoo.

Tuloksena tästä on pelaajahenkilökuvien ohella jo nähty muun muassa kolme mainiota Ilves Inside -episodia tällä kaudella.

Sami Raiskio, **Jimi Soinila** ja **Aarno Vuorinen** kuvaavat päätoimisesti videoita ja ottavat kuvia.

– Elävän kuvan merkitys on koko ajan kasvanut. Niiden avulla katsoja pääsee näkemään pelaajien aidot ilmeet ja tunteet erilaisissa tilanteissa.

Ilves Hockeylla on eri somekanavissa yhteensä yli 165 000 seuraajaa tai tilaajaa: Instagram 51 000, Facebook 47 000, TikTok 33 000, X 25 000, Youtube 10 000.

– Yleisötutkimusten mukaan somekanavat ovat tehokkain tapa tavoittaa erilaiset kohderyhmät, mutta silti olennaisin sisältö löytyy aina myös verkkosivuiltamme. Se varmistaa, että kaikki uutiset ja kiinnostavimmat asiat ovat kaikkien saatavilla.

Monipuolisesta tiedottamisesta huolimatta Ilves haluaa kehittyä edelleen kaikessa tekemisessään.

– Erityisesti jalkapallossa näen tällä hetkellä suuren kehityspotentialin. Tahtotila on saada koko Tampere mukaan seuraamaan kaupungin ainoaa pääsarjajoukkuetta, Rajamäki sanoo. ♦

Tapio Suominen (1964–2024)

Moniosaaja palasi viimeisinä vuosinaan lajijuuriin

Elämäntyöstään urheilutoimittajana postuumisti palkittu **Tapio Suominen** jäi historiaan monipuolisena ammattilaisena, jolta sujuivat esimerkiksi selostukset ja studioisännyydet – lajissa kuin lajissa.

Teksti: **Petteri Ikonen**
Kuva: **Jukka Lintinen/Yle**

Koripallo oli heinäkuussa 60-vuotiaana kuolleen Tapio Suomisen (1964–2024) laji pelaajana sekä ajoittain myös selostajana, mutta Suomisen lajikirjo työssään urheilutoimittajana eri tehtävissä oli todella laaja. Myös eri tehtäviin mukautuminen haki vertaistaan.

Suomiselta sujuivat yhtä vakuuttavasti intohimoiset ja suomalaisten mieleen jääneet jalkapallon, maastohiihdon ja yleisurheilun arvokilpailujen ratkaisuhetkien selostamiset kuin taitoluistelun kaltaisen taiteellisen lajin tulkitseminenkin.

Suominen jäi monien mieleen myös asiansa osaavana, rauhallisena ja selkeäänä kenttähaastattelijana ja studioisäntänä, joka ei häkeltynyt kiperissäkään tilanteissa. Kun Lahden MM-hiihtojen suomalainen dopingsoppa alkoi kiehua vuonna 2001, Suominen hallitsi tilanteen pitkäaikaisimman työnantajansa Suomen Yleisradion televisios튜디오ssa hiihtölähetysten isäntänä.

Lahteen ja MM-hiihtoihin liittyi myös yksi Suomisen työuran loppuvaiheiden hienoimmista hetkistä, kun hän sai kunnian selostaa Ylelle **Iivo Niskasen** 15 kilometrin perinteisen hiihtotavan väliaikalähtökilpailun maailmanmestaruuden 2017. Suomalainen maastohiihto oli vihdoinkin puhdistanut pöydän, Suomen äänenään.

Jyväskylän yliopiston kautta Ylelle

Turkulaissyntyinen Suominen kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1985 ja pääsi opiskelemaan Jyväskylän yliopiston liikuntatieteelliseen tiedekuntaan.

→
Urheilutoimittajain liitto palkitsi Tapio Suomisen postuumisti elämäntyöstään urheilutoimittajana.

Myös tiedotusopin opintoja suorittanut Suominen työskenteli opiskeluvuosinaan radiossa ja televisiossa "paikallistasolla" ennen kuin hänet kiinnitettiin Ylen urheiluun vuonna 1989. Monipuolisesti eri lajien arvokilpailuja kiertänyt Suominen nousi koko kansan suosikiksi 1990-luvun alkupuolelta alkaen.

Arvokilpailulähetysten lisäksi iso osansa Suomisen nousussa arvostetuimpien ja tunnetuimpien urheilutoimittajien joukkoon oli myös Ylen kestopuositte **Urheiluruudulla**, jonka juontajana Suominen saapui säännöllisesti suomalaisten olohuoneisiin.

Esikuva nuoremmille polville

Suominen työskenteli Ylellä vuoteen 2018 ja jatkoi sen jälkeen freelancerina selostaen eri lajeja elämänsä loppuun saakka.

Suominen jaksoi jakaa neuvojaan ja suhtautua ymmärtävästi sekä tasapuolisesti myös nuorempiin tulokkaisiin.

Tämän piirteen nostivat esiin monet, kun tieto hänen kuolemastaan kiiri läpi Suomen heinäkuun lopussa.

Suomisen viimeiseksi selostukseksi jäi, kuinka ollakaan, miesten Korisliigan pronssiottelu Karhu Basket -Kataja Basket keväällä 2024.

Vaikka satojatuhansia, jopa miljoonia katsojia keränneet Ylen urheilulähetykset ja kirkkaat valot vaihtuivat viimeisinä vuosina Ruutu+:n karvalakkimalisiin pienen budjetin suoratoistolähettyksiin ja suurten lajien arvokilpailut jalkapallon ja hänen pitkäaikaisen suosikkilajinsa koripallon kansallisen tason peleihin, istui tai innostuessaan jopa seiso selostajan jakkaralla tuttu ja taustatyönsä huolella tehnyt ammattilainen. Työntilaaaja sai, mitä halusi.

Ja näkyihän Suominen kesällä vielä Ylelläkin. Kun jalkapallon miesten EM-kilpailujen yhteydessä televisiossa näytettiin makupaloja menneiden vuosikymmenten otteluista ja kisastudioista, hääri niissä usein Tapio Suominen. ♦

18+

VEDONLYÖNNIN JA URHEILUN

ENNAKOT, UUTISET JA PELIVIHJEET

KÄY TUTUSTUMASSA OSOITTEESSA
veikkaus.fi/veikkausuutiset

VEIKKAUS

Apua pelaamisen hallintaan pelaamaltilla.fi

Olympiastadion tarjoaa elämykselliset puitteet yhteisiin kohtaamisiin niin tapahtumissa, kokouksissa, vierailuilla kuin liikunnan merkeissä. Sukupolvien ajan stadionilla on eletty suurella sydämellä – näin myös uudella aikakaudella.

Tervetuloa Olympiastadionille – fiiliksen takia!

OLYMPIASTADION
HELSINKI-FINLAND

www.stadion.fi

Liikunta &Tiede

Asiaa.
Tutkittua.
Pohdittua.

Ruben Stiller:
"Liikunta & Tiede analysoi huippu-urheilun arvoja, yllättää kertomalla kaksostutkimuksista ja vie lukijan olympialiikkeen aateperinnön äärelle. Ote on poikkitieteellinen ja tuottaa lukijalle yllätyksiä."

55 euroa/vuosi

www.lts.fi

Päätoimittaja: Jari Kupila | Julkaisija: Liikuntatieteellinen Seura

Jo yli 30 vuotta journalistien unelmia toteuttamassa.

Journalistien apurahat jakaa JOKES.

www.jokes-saatio.fi

Journalistisen kulttuurin edistämissäätiö

BILANSSI

EST. 1971

REHELLISTÄ PUHETTA HYVILLE YRITYKSILLE

facebook

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

twitter

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

UL:n golfmestaruus oli tänä vuonna tiukassa

Henri Inki kesytti Nevaksen viheriöt

Urheilutoimittajain liiton golfin mestaruuskisoissa 2024 nähtiin jännittäviä hetkiä viimeiselle viheriölle asti. **Kristofer Andersson** ja **Henri Inki** pelasivat lopulta Nevaksen kentän 18 väylää samaan tulokseen 81, ja edessä oli sääntöjen mukaan uusinta.

Teksti: **Jari Porttila** Kuvat: **Jukka Suomela** ja **Jari Porttila**

Usintaväyläksi valittiin 18. reikä. Ensimmäisellä lähestymisellä kumpikin pääsi greenille toisella lyönnillä, ja lopulta kaksikko päätyi samaan tulokseen. Eli edessä oli toinen uusinta.

Siinä Inkin avaus oli taas hienosti väylällä, kun taas Anderssonin avaus meni karheikkoon, eikä hän päässyt sieltä hyvästä yrityksestä huolimatta viheriölle. Inki sen sijaan nakutti varmasti toisella greenille ja otti lopulta toisen uusintareian jälkeen haltuunsa tavoitellun UL:n kiertopalkinnon.

Edellisen vuoden voittaja oli kisan kakkonen, ja **Jussi Miettinen** pokkasi kolmannen sijan. Turnauksessa oli mukana kaikkiaan 18 pelaajaa ympäri Suomea.

Haasteelliseksi kisan teki se, että etuysin aikana Nevaksen päällä oli tummia sadepilviä ja pelaajat joutuivat pelaamaan ensimmäiset kaksi tuntia

Hetki, joka jää Henri Inkin muistiin. Mestaruuspytty sylissä muiden osanottajien ympäröimänä.

Pääsarjan stroke tulokset:

1. Henri Inki 81
2. Kristofer Andersson 81
3. Jussi Miettinen 82
4. Kari Saarenpää 86
5. Markku Ulander 89
6. Ari Pusa 91
7. Thomas Hallbäck 91
8. Magnus Eklöv 93
9. Jussi Kantee 93
10. Markus Borenus 95
11. Timo Pasanen 96
12. Kaija Yliniemi 99
13. Seppo Jolkkonen ... 103
14. Mikko Innanen 103
15. Jari Porttila 113
16. Jukka Suomela 120
17. Juha Silvanto 147
18. Markus Karjalainen ... -

vesisateessa. Takaysin aikana taas paisoi aurinko, joten kisan aikana päästiin kokeilemaan kaikkia sääolosuhteita.

Kisan järjestelyistä vastasi Helsingin Urheilutoimittajat. Samalla kentällä pelattiin aikaisemmin keväällä HUT:n mestaruudesta, jonka voitti **Markku Ulander**. Juhlallisen palkintojenjaon jälkeen osallistujat päättivät yksimielisesti, että myös vuoden 2025 kisat pelattaisiin Nevaksessa.

Lyöntikisan ohella UL:n mestaruuskisoissa pelattiin tasoituksellinen pistebogey kisa. Sen voitti **Ari Pusa** (37) ennen **Kaija Yliniemeä** (36) ja järjestelyistä HUT:n osalta vastannutta **Jari Porttilaa** (35).

Joukkuekilpailun voitti HUT:n kaksojoukkue **Ari Pusa**, **Juhani Kantee**, **Thomas Hallbäck** yhden lyönnin erolla HUT:n nelosjoukkueeseen, jossa pelasivat Kaija Yliniemi, Jari Porttila ja **Mikko Innanen**. Kolmanneksi tuli HUT:n yksijoukkue **Kristofer Andersson**, **Markku Ulander**, **Markus Borenus**.

Jokaiselle pelaajalle jaettiin aamiaispussi, jota olivat tukemassa Nevas Golf, Valio, Mr. Panini, Paulig, Puls Nutrition, Olvi ja Arvid Nordquist. Kisojen kunniapalkinnot lahjoittivat Volvo Car

ja HUT. Järjestelytoimikunnan muodostivat **Anki Karhu**, **Thomas Hallbäck** ja **Jari Porttila**. ♦

Henri Inki puttaa sisään UL:n mestaruusputin.

Haluatko olla osa urheilujournalistien verkostoa?

Liity Urheilutoimittajain liiton jäseneksi!

Kuva: Unplash

Haluatko kuulua urheilujournalistien yhteisöön? Haluatko kehittää osaamistasi ja verkostoitua kollegoiden kanssa? Liity Urheilutoimittajain liiton jäseneksi!

Urheilutoimittajain liitto koostaa urheilujournalistit yhteen, tarjoaa alan koulutusta ja auttaa jäseniään kehittämään osaamistaan, verkostoitumaan ja saamaan arvostusta. Liitto ylläpitää suomalaista urheilun ja urheilujournalismin arvostusta palkitsemalla Vuoden urheilujournalistin, Vuoden urheilujutun, Vuoden digitaalisen hitin, Vuoden sykähdyttävimmän urheiluvälökuvan ja Vuoden tiedottajan sekä jakamalla Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustuksen liiton omassa palkitsemistilaisuudessa, Urheilujournalismin illassa. Liitto valitsee myös vuosikymmenten perinteellä Vuoden urheilijan.

Jäsenyys tuo monia etuja

Urheilutoimittajain liiton jäsenet ovat urheilusta kirjoittavia, kuvaavia ja sitä selostavia urheilujournalisteja. Liiton jäsenyys perustuu ammattiin, ei esimerkiksi koulutukseen. Jäseninä on myös alan opiskelijoita.

Liiton **A-jäseniä** ovat ammattimaisesti päätyönään urheilujournalismin parissa toimivat henkilöt. Liiton **opiskelijajäseniä** ovat journalistiseen, urheiluun liittyvään ammattiin opiskelevat henkilöt. Liiton paikalliskerhojen **B-jäseniä** ovat urheilujournalismin parissa säännöllisesti sivutoimisesti työskentelevät henkilöt.

Jäsenenä saa monia etuja, mm.:

- A-jäsenenä saat pressikortin, jolla osoitat olevasi ammattimainen urheilujournalisti käyttäessäsi sitä työtehtävissäsi
- B-jäsenenä voit hakea pressikorttia erillisellä hakemuksella
- A-jäsenenä voit hakea monissa urheilun suurtapahtumissa akkreditointiin vaadittavan kansainvälisen urheilutoimittajien liiton (AIPS) AIPS-pressikortin, joka on voimassa aina kaksi vuotta kerrallaan
- jäsenenä saat kotiisi/työpaikalle laadukkaan Fair Play -lehden, jonka

monipuolinen sisältö keskittyy urheilujournalismin ja alan ajankohtaisiin aiheisiin

- jäsenenä voit osallistua liiton tarjoamiin koulutuksiin ja tapahtumiin pääsääntöisesti maksutta tai edulliseen hintaan
- jäsenenä olet oikeutettu osallistumaan vuosittain Vuoden urheilija -äänestykseen
- jäsenenä voit hakea koulutusapurahaa ja saat liiton neuvottelemia alennuksia (mm. vakuutukset)

A-jäsenen jäsenmaksu on 62 euroa/vuosi. **Opiskelijajäsenten jäsenmaksu** on 32 euroa/vuosi. **B-jäsenten jäsenmaksu** on paikalliskerhokohtainen.

Tutustu Urheilutoimittajain liittoon ja **liity jäseneksi** liiton verkkosivuilla: <https://urheilutoimittajat.fi/liity-jaseneksi>. ♦

Urheilutoimittajain liitto jakaa koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen kaksi kertaa vuodessa

Urheilutoimittajain liiton koulutusapurahaa voivat hakea liiton A-jäsenet. Henkilökoh- taista koulutusapurahaa voi käyttää ammatilliseen kouluttautumiseen. Apurahaa voi saada oman ammatti- taidon kehittämiseen ja syventämi- seen tähtääviin opintoihin (ei perusta- son opintoihin) sekä yleissivistävään itsensä kehittämiseen. Tällaisia voivat olla esim. kieliopinnot, ammatillinen täydennyskoulutus, opintojen lop- puunsaattaminen, kielenhuoltokurssi, alan tutkimustyö, alan julkaisut, vi- deokuvauskurssi tai digokuvauskurssi. Apurahaa ei myönnetä laitehankintoi- hin, eikä sitä voi käyttää työmatkoi- hin tai opiskelupaikan ja kodin väli- siin matkoihin tai elinkustannuksiin. Apurahaa ei myöskään myönnetä jo toteutuneisiin tai meneillään oleviin hankkeisiin. Koulutuksen pitää tukea ja kehittää jäsenen ammattitaitoa ja journalistista osaamista.

Hakuohjeet

Apurahaa voi jatkossa hakea kaksi kertaa vuodessa – vuosittain marras- kuun tai toukokuun loppuun men- nessä. Apurahaa haetaan sähköisel- lä lomakkeella liiton verkkosivujen kautta: www.urheilutoimittajat.fi/ja- senedut/koulutusapuraha. Hakemus tulee perustella hyvin. Mahdollinen apuraha maksetaan toteutuneiden kulujen perusteella. Hakijan jäsen- maksun tulee olla maksettuna.

Apurahan käytöstä on tehtävä selvi- tys liittoon. Selvityksen liitteeksi tulee liittää koulutusapurahan osalta alku- peräiset kuitit kuluista.

Koulutusapurahaa saavan on toimi- tettava Fair Play -lehteen juttu apura- han käytöstä tai opinnäytteestä kou- lutustilaisuuden jälkeen. Aikataulusta on sovittava etukäteen lehden päätoi- mittajan kanssa (toimisto@urheilutoi- mittajat.fi).

JÄSENEDET

Urheilutoimittajain liiton A-, B- ja opiskelijajäsenyys oikeuttaa erilaisiin jäsenetuihin:

PRESSIKORTTI (A- JA B-JÄSENET)

Urheilutoimittajain liiton A-jäsenet saavat pressikortin liittyessään liiton A-jäseneksi. Paikalliskerhojen B-jäsenet voivat hakea pressikorttia liitosta erillisellä hakemuksella. Pressikortin voimassaolo perustuu jäsenmaksuun (A-jäsenet) ja pressikorttimaksuun (B-jäsenet). Pressikortilla voi osoittaa ammatillisen asemansa erilaisissa työti- lanteissa. Pressikortti oikeuttaa ilmai- seen sisäänpääsyyn useimpiin kansalli- siin urheilutapahtumiin. Poikkeuksena ovat esimerkiksi jääkiekon SM-liigan ottelut ja tapahtumat, joihin täytyy erikseen akkreditoitua. **HUOM!** Olem- me siirtyneet sähköiseen pressikorttiin (mobiilisovellus) keväällä 2021.

KANSAINVÄLINEN LEHDISTÖKORTTI (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain liiton A-jäsenet voivat hakea kansainvälisen urheilutoi- mittajien liiton (AIPS) lehdistökortin. AIPS-kortti on voimassa kaksi vuotta kerrallaan. AIPS-kortti myönnetään vain jäsenmaksunsa suorittaneille liiton A-jäsenille.

KOULUTUKSET JA SEMINAARIT (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain liitto ja paikallis- kerhot järjestävät jäsenilleen erilaisia koulutustilaisuuksia ja seminaarimat- koja, joista suurin osa on maksuttomia. Yksityiskohtaiset kuvaukset koulutus- ten sisällöistä sekä ilmoittautumislo- makkeet löytyvät liiton verkkosivuilta.

FAIR PLAY -LEHTI (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain liiton jäsenet saavat maksutta neljä kertaa vuodessa ilmes- tyvän liiton Fair Play -jäsenlehden. Fair Play -lehdet löytyvät myös liiton verkkosivuilta.

KOULUTUSAPURAHAA (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain liiton A-jäsenet voivat hakea liiton koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen. Apurahaa voi saada oman ammatti- taidon kehittämiseen ja syventämiseen tähtääviin opintoihin (ei perustason opintoihin) sekä yleissivistävään itsen- sä kehittämiseen. Apurahaa voi hakea kaksi kertaa vuodessa – toukokuun tai marraskuun loppuun mennessä. Koulutusapurahaa saavan jäsenen on toimitettava Fair Play -lehteen juttu apurahan käytöstä.

VOODEN URHEILIJAJÄSENÄÄNESTYS (PRESSIKORTTIIN OIKEUTETUT JÄSENET)

Urheilutoimittajain liiton Vuoden urheilija -äänestysoikeus on ainoas- taan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä. Samalla voi äänestää myös Vuoden joukkuetta, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuorta urheilijaa.

IF:N JA KALEVAN VAKUUTUKSET (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

If tarjoaa liiton jäsenille mahdolli- suuden päästä mukaan kattavaan If Etuohjelmaan ja saada sitä kautta alennusta vakuutuksista. Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva tarjoaa liiton jäsenille Primus-henkivakuutusedun, joka on sekä liiton jäsenille että heidän perheilleen tarkoitettu jäsenetu. Vakuu- tus antaa turvaa sairauden ja tapatur- man aiheuttaman kuoleman varalle. Henkivakuutuksen jäsenetu on 47,3 %. Uusiin Primus-henki- ja -tapaturmava- kuutuksiin saa veloituksetta lisätuna myös 2000 euron Selviytymisturvan.

Lisätiedot kaikista jäseneduista liiton verkkosivulla: www.urheilutoimittajat.fi.

Löydät meidät
Facebookista
[facebook.com/
urheilutoimittajat](https://www.facebook.com/urheilutoimittajat)

KALEVA

Tässä ovat Vuoden urheilukirja 2024 -finalistit

Vuoden urheilukirja -kilpailun finalistit julkistettiin 28.11.2024 Liikunnan ja urheilun päivän yhteydessä. Urheilun ja liikunnan kulttuurikeskus TAHDON asiantuntijaraati valitsi finaaliin kuusi kuluvan vuoden aikana julkaistua teosta:

- *Jalkapallon muotoinen Saksa* (kirjoittaja Johanna Nordling, kustantaja Bazar)
- *Kirjailijan latu – miten hiihtäjä Marko Tapperista tuli kirjailija Marko Tapio* (Erkki Vettenniemi, Warelia)
- *Paljastus – tarina doping-uutisesta ja toimittajasta, joka haluttiin vaientaa* (Johanna Aatsalo, WSOY)
- *Ratakierros* (Miika Nousiainen, Otava)
- *Sinivalkoisten Speedojen voittokulku – Antti Kasvion 50-vuotisjuhla julkaisu* (toim. Tero Matkaniemi, Speedo Masters Finland ry)
- *Tatu ja Patu – paikoillenne, valmiit, hep!* (Aino Havukainen & Sami Toivonen, Otava)

Vuodesta 1980 lähtien järjestetyn Vuoden urheilukirja -kilpailun voittajan nimeää vuonna 2024 urheilutoimittaja emerita **Reetta Meriläinen**. Voittaja julkistetaan maanantaina 20.1.2025 Urheilun ja liikunnan kulttuurikeskus TAHDOSSA Olympiastadionilla. Samassa yhteydessä palkitaan, nyt kymmenennen kerran, Vuoden urheilupostaus. ♦

Lasse Virénin lahjoittama kiertopalkinto on jaettu Vuoden urheilukirja -kilpailun voittajalle vuodesta 2017 lähtien.

SKATE AS ONE

ISU **WORLD SYNCHRONIZED SKATING CHAMPIONSHIPS® 2025**
4-5 APRIL · HELSINKI · FINLAND

Helsinki

Urheilutoimittajain liiton vuosikokous Helsingissä 25.3.

Urheilutoimittajain liitto pitää sääntömääräisen vuosikokouksen tiistaina **25. maaliskuuta 2025** klo 12.00 alkaen Helsingissä.

Vuosikokous on avoin kaikille liiton jäsenille. Äänestys-oikeus on vain jäsenmaksunsa maksaneilla A-jäsenillä sekä valtakirjalla paikalliskerhon edustajilla, joilla on oltava paikalliskerhon myöntämä valtakirja mukanaan vuosikokouksessa.

Ilmoittautumiset vuosikokoukseen **etukäteen 14.3. mennessä** liiton verkkosivuilta löytyvällä ilmoittautumislomakkeella.

Liitto maksaa yhden edustajan/paikalliskerho (valtakirjaan merkitty edustaja) matkakulut vuosikokoukseen edullisinta matkatapaa käyttäen. Käyttäkää siis mahdollisuuksien mukaan kimpapakyytejä, mikäli liikutte autolla. Matkakulut saadakse paikalliskerhon edustajan tulee täyttää liiton verkkosivuilta löytyvä matkalaskulomake ja siihen liittyvät mahdolliset matkaan liittyvät kuitit lähetetään erikseen sähköpostitse liittoon.

Lisätiedot: hallintokoordinaattori Natalia Lahtela, puh. 0400818484, toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
3. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
4. Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
5. Paikalla olevien jäsenten lukumäärän toteaminen
Henkilöjäsenet ja paikalliskerhot, joilla on yksi ääni kutakin alkavaa kymmentä henkilöjäsentä kohti.
6. Toimintakertomus vuodelta 2024 ja sen hyväksyminen
7. Tilinpäätös ja toiminnantarkastajien lausunto vuodelta 2024
8. Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen
9. Liittymis- ja jäsenmaksun vahvistaminen vuodelle 2025
10. Hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten valinta (erovuoroisten tilalle)
Erovuorossa ovat puheenjohtaja Kari Linna, Suvi Hakkarainen, Esko Hatunen, Jussi Heimo ja Tommi Roimela..
11. Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta
12. Toimintasuunnitelma vuodelle 2025 ja sen hyväksyminen
13. Talousarvio vuodelle 2025 ja sen hyväksyminen
14. Kokouskutsujen julkaiseminen
15. Muut asiat
16. Kokouksen päättäminen

HUOM! Tarkempi kokouspaikka vahvistetaan jäsentiedotteena lähempänä kokousajankohtaa.

#vuodenurheilija
Jo vuodesta 1947.

